

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Turbulent slot academiejaar LOKO terug naar VVS

Het was een ophefmakend weekend voor de Leuvense studentenvertegenwoordiging. Niet alleen stapte de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) na twee jaar afwezigheid terug in de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), ook speelt er zich een grote vertrouwenscrisis af binnen LOKO.

KEN LAMBEETS & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Twee jaar geleden besloot LOKO "volledig en definitief" uit VVS te stappen wegens structurele problemen met de werking. In mei vorig jaar maakte de studentenraad van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst de uitstap. Op het einde van het eerste semester van dit academiejaar stapte de studentenraad van Groep T op. Even later namen de raden van negen andere katholieke hogescholen (HUBrussel, KaHo Sint-Lieven, Katho, KHBO, KHLeuven, KHLimburg, KHMechelen, Lessius en Sint-Lukas Brussel) collectief ontslag uit VVS. De actie werd gecoördineerd door de Studentenraad Associatie Leuven (StAL). De toenmalige Raad Van Bestuur (RVB) van VVS kon niets anders dan de eer aan zichzelf houden.

FORMALITEIT

Na enkele weken in het tweede semester werd een nieuwe RVB verkozen, die zich zou bezighouden met de lopende zaken. Om VVS weer op de rails te krijgen, werd er tegelijkertijd een overlegplatform opgericht. Alle Vlaamse studentenraden waren er welkom om actie na te denken over een grond-

ge hervorming van de Vlaamse studentenkoepel. Vorige week kwam het bottom-upinitiatief met een consensusstekst op de proppen.

"We hebben deze tekst voorgelegd aan de Algemene Vergadering (AV) en die heeft ermee ingestemd," vertelt LOKO-voorzitter Arne Smeets. Op enkele minuten was de herintreding beklonken. "Een bewijs dat de tekst breed gedragen werd. Onze Algemene Vergadering had geen fundamentele problemen met de tekst die erg goed werd voorbereid."

"Zowel VVS als LOKO hebben baat bij de terugkeer," gaat Arne verder. "LOKO is weer vertegenwoordigd op Vlaams niveau, VVS wint aan draagvlak."

VERDIENSTE

Officieel is de herintreding van LOKO pas een feit wanneer er een toetredingsverklaring is ondertekend, maar "dat is slechts een formaliteit," aldus Arne.

Ook Klaas Keirse, de interim-voorzitter van VVS, is tevreden. "Het is een positieve zaak dat LOKO opnieuw toetreedt tot VVS. De ronde tafel verliep in een constructieve sfeer. Iedereen heeft water bij de wijn gedaan, er is goed werk geleverd. De toekomstige VVS is nog meer op de studentenraden afgestemd. Ik verwacht dan

Interview met premier Herman Van Rompuy

"Als ik ergens ga spreken vragen mensen nu al: maak er ook maar een haiku bij." Eerste minister Herman Van Rompuy vertelt vrijuit over zijn politieke carrière, de poëzie van Claus en zijn eigenste haiku-carrière.

ook dat LOKO niet de enige studentenraad is die opnieuw zal toetreden."

De pluim van LOKO's herintreding wil Klaas evenwel niet op eigen hoed steken. "Dat is niet mijn verdienste. De nieuwe Raad van Bestuur heeft zich beziggehouden met de lopende zaken. Het initiatief van de ronde tafel en dus ook van de herintreding komt van de studentenraden zelf."

Deze week wordt er ook een nieuwe Raad van Bestuur van VVS verkozen. Of er iemand van LOKO bij is, is momenteel nog niet bekend.

VERTROUWENSCRISIS

Het vertrouwen bij VVS mag dan herwonnen zijn, binnen LOKO zelf is de sfeer al beter geweest. De grote verdeeldheid die de studentenorganisatie teisterde met betrekking tot de rectorverkiezing is daar klaarblijkelijk de grote oorzaak van. "De rectorverkiezingen hebben een vertrouwenscrisis laten ontstaan in de studentenraad. In het bureau ontstond er een tweedracht: een kamp-Geens en een kamp-Waer," zo meldt een AV-lid.

"Enkele bureauleden gingen zich plots erg belangrijk voelen,"

bevestigt een ander AV-lid. "Daarbij vergaten ze de hoofdzaak van hun taak: de Leuvense studenten vertegenwoordigen. In plaats daarvan werden er politieke spelletjes gespeeld en studenten onder druk gezet, zodat ze hun mening niet konden verkondigen op de vergaderingen waar de nieuwe rector werd verkozen. Ze leken wel gebrainwasht door enkele bestuurders van de K.U.Leuven. De sfeer was helemaal verziekt, een studentenraad onwaardig. De AV heeft het vertrouwen in de het bureau dan ook volledig verloren."

NIEUW TEAM

De zopas verkozen nieuwe voorzitter van LOKO, Jonas Boonen, spreekt verder in dit nummer de wens uit dat het vertrouwen naar volgend jaar toe hersteld zal worden. "Het is niet mogelijk om nu met absolute zekerheid te zeggen of de AV het bureau volgend jaar volledig gaat vertrouwen. Aan de andere kant zijn we gisteren (vrijdag, red.) allemaal met grote meerderheid verkozen en staat er een volledig nieuw team klaar. Ik voorzie dus geen al te grote problemen."

We zijn er

't Is voorbij. U heeft hem in handen. *Veto* 25. De laatste. De allerlaatste van het academiejaar. We hebben er bloed, zweet en andere lichaamsvochten in gestoken. We hebben er onze slaap voor gelaten, onze lessen en ons sociaal leven. We hebben ervoor gevlogen, gevochten, geschreven, we hebben erover gedroomd. We zijn ervoor naar *fucking* Diest gereden en terug.

Nu kunnen we dat alles loslaten en met een cocktail liggen bakken aan de Costa Del Sol. Dan

kunnen we terugdenken en tevreden zijn. Niet alleen over deze *Veto*, niet alleen over het afgelopen jaar. Ook over de afgelopen vijfendertig jaar. Met dit nummer sluiten wij immers ons koralen jubileum jaar af. Koraal? 't Is dat zoekmachine *Google* het ons wist te zeggen, zelf zouden we er nooit opgekomen zijn. De uitvinder van de Nederlandse taal was een grapjas. Of een dronkaard.

Vijfendertig jaar, het roept vragen op over wat de toekomst brengen zal. Een knoert van een

midlifecrisis? Wij gaan in afwachting alvast het glas heffen op de voorbije vijfendertig jaar. Geen klein, fijn feestje voor de intimi, maar een heuse knalfuif met alle *Vetoranen* van vroeger en nu, van nu en straks. Als u er nu voor het eerst van hoort, bent u hoogstwaarschijnlijk niet uitgenodigd. Trek het u niet aan. Verschil moet er zijn.

Eens onze kater verwerkt is, valt dat verschil weer weg. Dan wijden wij ons net als u, lieve lezer, aan de examens, die legale mis-

daad tegen de mensheid. Dan verdiepen wij ons in cursussen alsof er geen morgen is. Dan produceren wij papers alsof wij niets anders te doen hebben. Terwijl u goed genoeg weet dat wij wel andere dingen schrijven. Deze *Veto* bijvoorbeeld en de vierentwintig vorige. Wij hebben ze geschreven en u heeft ze gelezen. Waarvoor dank.

Good night, and good luck.

(GJ) |

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

**Veto trakteert:
3 duotickets
voor STUK-
eindfeest**

Lezersbrief |

Geachte Veto

Met grote verbazing heb ik kennis genomen van uw artikel gewijd aan de open lesweek over mensen zonder papieren. Ik lees daarin dat er een week tevoren beroering ontstond onder de organisatoren toen bleek dat minister Turtelboom op dinsdag wel degelijk naar de faculteit zou komen voor een gastcollege. "De professoren proberen nu nog overleg te plegen met de decaan", zo staat er. Is het niet vreemd dat ik in dit verband geen enkele professor heb gehoord of gezien en enkel uit uw artikel kon opmaken dat er beroe-

ring was? Uw stuk eindigt met de fantastische quote dat de rector, gevraagd naar een reactie, laat weten "dat hij hoopt dat deze kwestie binnen de faculteit vreedzaam kan worden uitgepraat". Dat is echt sterk. Hebt u de moeite genomen om mij te contacteren? Veto-redacteuren moeten een onderscheid leren maken tussen berichtgeving en propaganda. Ik zou hieraan verder geen aandacht besteden mocht ik in het afgelopen jaar niet hebben ervaren — als direct betrokkene — dat Veto op cruciale momenten, zoals in de rectorseva-

luatie en de rectorverkiezing, belangrijke deontologische steken heeft laten vallen.

E. GERARD | DECAAN FACULTEIT POLITIEKE EN SOCIALE WETENSCHAPPEN |

NASCHRIFT VAN DE AUTEURS

We probeerden de decaan tijdens het weekend verschillende malen op zijn thuistelefoon te bereiken, jammer genoeg zonder succes. Een mail hebben we niet gestuurd.

Aanslag op jeugdig idealisme

Waarde redactie,

Is studenten politieke wetenschappen alsook beiden actief in het verenigingsleven, zijn ze bijna constant bezorgd over de huidige politieke actualiteit. Het valt ons op dat steeds meer gelijkgestemden werkelijk gedegouteerd raken van het woord politiek in al zijn facetten. Roept dit niet op tot grote bezorgdheid? Het feit dat jongeren als wij, waarbij ideologie de grootste drijfveer is, een aversie krijgen van het systeem waarmee men de ideologie kan bewerkstelligen? Onlangs hoorden we De Gucht junior in het Tv-programma "de keien van de wetstraat" zeggen dat hij indertijd in de politiek is gestapt omdat hij er "zin" in had. De jongeren die tegenwoordig "zin" hebben om in de politiek te stappen zijn dun gezaaid. Doet dit geen vragen rijzen over de politieke toekomst van ons Belgen-landje? Het feit dat jongeren — met talent — er gewoonweg geen zin meer in hebben, heeft immers tot gevolg dat er een verdere verlaging van het niveau van ons bestuur zal ontstaan, waardoor we in een vicieuze cirkel dreigen terecht te komen. Hoe wil je trouwens jonge, getalenteerde mensen met het hart op de juiste plaats nog blijven motiveren als je hen geen enkel perspectief aanbiedt en ze om de haverklap worden voorbijgestoken door presentator x, zanger y, ex-miss z?

Op wie moeten we na 7 juni 2009 vertrouwen? Want vertrouwen, daar draait het toch om? Al hebben de meeste politici dit op het huidige moment nog niet door.

Dan vragen wij ons af: waar haalt men dan de legitimiteit om onze maatschappij te besturen? Het hoogste schavotje, vasthouden aan het pluche, wederom als hoogste drijfveer. Als auteur van een gelijknamig boek, kent Karel De Gucht hier alles van. Dit hypothekeert niet enkel de kans op een degelijk en betrouwbaar bestuur op korte termijn, maar evenzeer op middellange als lange termijn.

De snelle opeenvolging van verkiezingen en de daarmee samengaande spanningen, laten weinig ruimte voor periodes van "echt" bestuur. Als men zich dan nog gaat bezighouden met anti-politieke spelletjes (hiermee verwijzen we graag naar de sage rond Vijnck) dan verlamt men eveneens deze periodes. Het roept enorm veel vragen op als jonge studenten zoals wij, prille twintigers nota bene, genieten en echt iets opsteken bij het aanhoren van grote heren als Willy De Clercq of Leo Tindemans. Het is schrijnend vast te stellen dat we weinig van hen herinneren of weten, maar dat dit weinige positiever is dan de daadkracht en persoonlijkheden van politici die we ons de laatste jaren wél goed herinneren. Personen als De Gucht senior, Dewael, Gennez of Anciaux komen niet eens aan de enkels van de eerder opgesomde politici.

Welke partij is het vertrouwen van de jonge kiezer dan wel waard? In de aanloop naar voorgaande verkiezingen, had elke militant wel argumenten op te dissen om deze of gene partij aan te prijzen. Vandaag is de doos met argumenten echter zo leeg als het Zilverfonds. Geen enkele partij weet zich op een constructieve en positieve manier te manifesteren. Nochtans liggen de

uitdagingen voor het oprapen en zijn deze verkiezingen van een ongezien belang: de regionale verkiezingen zullen immers onrechtstreeks ook de houdbaarheidsdatum van de federale regering doen toe- of afnemen.

We hopen via deze schreeuw de aandacht op het gebrek aan vertrouwen in de politiek, alsook de legitimiteit van het bestuur aan de kaak te stellen. Een schreeuw die hopelijk ook bij de politieke bestuurders van vandaag en morgen zal doordringen. Het failliet van de grote, klassieke ideologieën is al meermaals voorspeld, hoewel wij nog steeds (idealistisch en naïef als we zijn) geloven dat dit niet per definitie zo hoeft te zijn. Als er morgen een failliet van de klassieke ideologieën is, komt dit vooral door de ontspoorde politici die deze ideologieën niet meer weten over te brengen. Niemand verwacht dat de heren ministers zich bezighouden met de lokale afdelingen in pakweg Lissewege of Denderwindeke; we mogen wel de hoop uitspreken dat de heren ministers tenminste een kader scheppen waarbinnen deze lokale afdelingen aan de slag kunnen gaan. Een groep kan meer dan een troep en mensen willen nog steeds geloven in de kracht van ideeën: laat ons het dus over inhoud hebben, beste politici, en schuif jullie ego en het (vruchteloos) geloof in 'het grote eigen gelijk' dus voor eens en altijd opzij.

Bezorgde groeten,

WOUTER INDEMANS & KEVIN DEFIEUW, STUDENTEN VERGELIJKENDE & INTERNATIONALE POLITIEK — K.U.LEUVEN

Splinter |

Het failliet van het medebestuur

Een bom is ontploft bij LOKO, de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie. Enkele van de studentenvertegenwoordigers in de belangrijkste universitaire organen waarin de studenten vertegenwoordigd zijn, hebben hun ontslag aangeboden, waaronder dus ook de ondervoorzitter en de voorzitter.

Het exacte verloop van de voorbije weken zal wellicht nooit helemaal duidelijk worden, maar hoe dan ook lijkt het geen twijfel dat al het vertrouwen tussen onze topvertegenwoordigers grondig weggevaagd is. De rectorverkiezing en de discussies daaromtrent zijn een *trigger* gebleken, maar de sfeer tussen de jonge politici-bestuurders was al langer verzuurd. Als onderlinge beschuldigingen, vrijwillige ontslagen, gore chantagepraktijken en giftig moddergooien tot de orde van de dag gaan behoren, dan zit je met een probleem van formaat. Een probleem dat bovendien niet persoonsgebonden is en dus evenmin opgelost geraakt door een loutere wisseling van de wacht — of liever: van de macht, want daar wringt het schoentje precies.

Sinds vier jaar zetelen de studenten niet enkel in de Academische Raad, maar ook in de Raad van Bestuur en het College van Bestuur van de K.U.Leuven. 'Volwaardig medebestuur,' zo heette het cadeau dat rector Vervenne na zijn verkiezing aan ons gaf, al zou 'Doos van Pandora' zonder twijfel een geschiktere naam zijn. Het medebestuurmodel houdt in dat studenten als evenwaardige bestuurders worden beschouwd door de rector en zijn ploeg. Dat heeft heel wat voordelen, maar er schuilt ook een gevaar in: studentenvertegenwoordigers kunnen zich gaandeweg meer gaan identificeren met het bestuur dan met hun achterban, met alle gevolgen van dien.

vooral niet te spreken en te lobbyen voor Waer als men geen motie van wantrouwen wilde riskeren. Politici in het klein waren ze, onze studentenvertegenwoordigers.

En zelfs na LOKO's tweede Bijzondere Algemene Vergadering bleven de spelletjes en samenzweringen duren. Beseffend dat ze niets meer te verliezen hadden, handelden diezelfde ontevreden nu uit wraak, revanchisme en rancune. Sommige studentenleiders ontpopten zich tot kleine en grote machiavellisten en wierpen alle mogelijk middelen in de strijd om hun eer te zuiveren. Bloedhonden werden het, die nog vlug enkele openstaande rekeningen inden. Er werd gelogen, bedrogen en afgedreigd dat het niet mooi meer was. Elementen uit de persoonlijke levenssfeer werden gevaarlijke wapens in de strijd. Her en der werden, samen met enkele presessen van grote kringen, geheime vergaderingen gepland om — finaal en als hoogtepunt van dit zielige vertoon — de val van de voorzitter voor te bereiden.

Balans: drie ontslagen ingediend, waarvan een van de ondervoorzitter die ietwat cynisch klaagt over "een gebrek aan vertrouwen". Een gigantische vertrouwensbreuk tussen de kringen en haar vertegenwoordigers. En een bestuursconcept dat tot zijn uitersten is ge-

Die transformatie van vertegenwoordigers tot bestuurders druipt in tegen de geest van het participatiedecreet en zorgt ervoor dat twee ziektes, die altijd al in enige mate aanwezig waren in de studentenbeweging, nu structureel ingebed zijn: wantrouwen en de zucht naar macht. Nieuw zijn die ziektes niet, maar door het medebestuur zijn ze wel deel gaan uitmaken van het LOKO-meubilair. Na vier jaar volwaardig medebestuur zien we het resultaat: enkele ontslagen en een vertrouwensbreuk in onze studentenkoepel. Dat lijkt me eerlijk gezegd niet het walhalla te zijn waarvoor veertig jaar gestreden is door de opeenvolgende generaties studenten.

Voor de volledigheid zeg ik het er nog eens bij: heel wat studentenvertegenwoordigers doen hun werk met de beste bedoelingen en er wordt ook prima werk afgeleverd. Zelfs de kerels (zelden dames, zo geëmancipeerd zijn we ook wel) die ons in de hoogste organen en vergaderingen vertegenwoordigen, willen vaak het beste voor de studenten. Maar hun goede bedoelingen moeten het even vaak afleggen tegen de ernst waarmee ze het medebestuur benaderen en de machtspeletjes die daaruit volgen.

't Is erg jammer om te zeggen, maar ik geloof niet dat de studentenbeweging klaar is voor de vorm van medebestuur die op dit moment aan de K.U.Leuven bestaat. Als er het komende jaar niet grondig gesleuteld wordt aan het model, doet LOKO zichzelf de das om. En daar heeft geen enkele student baat bij.

SIMON HORSTEN |

Dit opiniestuk mag enkel de auteur persoonlijk worden aangerekend.

pusht en op punt staat te kraken.

De studentenorganisatie ligt uitgeteld in de lappenmand en het is haar eigen domme, domme schuld. Ze heeft consequent geweigerd de discussie aan te gaan over haar eigen bestaan, haar organisatiestructuren, haar doelstelling. Het is zelfs zo erg dat pogingen om de scheve situatie recht te trekken, werden gefnuikt door kandidaatvoorzitters die vreesden dat hun macht zou verminderen. Nu betaalt LOKO daar de rekening voor, ten koste van enkele menselijke drama's. En eigenlijk kan je maar hopen dat het volgende werkjaar compleet de verkeerde kant uitgaat, dat de zaak dermate verrot dat het besef begint te groeien dat men verkeerd bezig is. Maar zolang onze politici-studentenvertegenwoordigers spelletjes blijven spelen ter persoonlijke eer en glorie, zonder nog enig gevoel voor fatsoen en kiesheid, zal er niets veranderen. Misschien moet de universiteit zich maar eens afvragen of LOKO wel haar 250.000 euro aan jaarlijkse werkingsmiddelen waard is. Me dunkt ab-so-luut van niet.

MAARTEN GOETHALS |

Ondergetekende verkondigt de waarheid. Wie vindt van niet, is ofwel ongeïnformeerd, ofwel studentenvertegenwoordiger.

Bloedhonden

In tegenstelling tot de vorige rectorverkiezingen vier jaar geleden, heeft de Leuvense studentenraad LOKO — nochtans goed voor bijna tien procent van de stemmen — deze keer geen voordelen kunnen halen uit haar positie. Erger nog, de organisatie was nog nooit zo verdeeld. LOKO zit in een institutionele en existentiële crisis en beseft het zelf niet eens. De toekomst belooft ook geen beterschap. Bloedarmoede treft de rangen.

Toen bijbelexegete Marc Vervenne in 2005 rector van de K.U.Leuven werd, kregen de studenten voor hun loyaliteit toegang tot de hoogste raden en bestuursorganen van de universiteit. Dat mag gerust een historisch hoogtepunt genoemd worden in de geschiedenis van de Vlaamse studentenbeweging, die sinds jaar en dag ijverde voor meer inspraak en democra-

tie aan de instellingen. Plots was daar echter die situatie waar studenten ook bedrijfsleiders werden en zich als medebestuurders dienden te houden aan bepaalde interne afspraken, zoals bedrijfsgeheim.

LOKO heeft zich nooit gerealiseerd dat met een nieuwe positie een nieuwe structuur, organisatie en filosofie nodig is. En deze zaken, die het verschil maken tussen slagen en falen, zijn tot op de dag van vandaag niet of nauwelijks uitgewerkt. Na vier jaar medebestuur, zo blijkt nu duidelijk, zijn de Leuvense studenten er niet in geslaagd van deze verworven positie een significante en zichtbare meerwaarde te maken. De rectorverkiezingen hebben het deficit getoond van een structuur die niet is aangepast aan de taak en de verantwoordelijkheden die ze heeft. Het bestuur van LOKO heeft de afgelopen weken

bewezen dat LOKO als organisatie disfunctioneert en dat malgoverno meer de regel dan de uitzondering is.

Van bij aanvang van de rectorverkiezingen bleek duidelijk dat LOKO verdeeld was in twee kampen. De ene helft gunde nierspecialist en vicerector Mark Waer het hoogste zitje in de Naamsestraat, de andere helft vond jurist Koen Geens een betere kandidaat. Op de eerste vergadering waar de studenten beslisten op wie ze zouden stemmen in de eerste stemronde, kwam Waer uit als favoriet. Ontevreden over de uitslag, zetten de voorstanders van Geens de dagen daarop een offensief in. Daarbij werd geen enkel middel geschuwd. Zo werden sommige leden van de LOKO-top gechanteerd met informatie die zogezegd uit betrouwbare bron afkomstig was en onder druk gezet om

Rector Marc Vervenne: het afscheidsgesprek

“Een onvolmaakte man die enkele goede dingen deed”

Tijdens de evaluatieperiode zat aftredend rector Marc Vervenne even in een dipje, maar aan de einder lonkt de zon. “De periode van de evaluatie was moeilijk, maar ik ben niet rancuneus. Wonden kunnen genezen en dat vraagt een beetje tijd. Vanuit een positieve ingesteldheid kijk ik nu vooruit.”

KEN LAMBEETS & JEROEN DEBLAERE |

Rector Marc Vervenne: «De afgelopen vier jaren waren erg boeiend. Het rectoraat is een positieve ervaring. Als rector beleefde ik veel mooie, maar ook enkele moeilijke momenten. Ik maakte zaken mee die ik anders nooit had kunnen beleven.»

«Je leert de universiteit op alle mogelijke manieren kennen. In haar grootsheid en ook in haar kleinheid. De menselijke rijkdom van de universitaire gemeenschap is enorm. Ik heb gepraat met studenten, professoren, administratieve en technische medewerkers, de ziekenhuizen. Mijn balans is positief, misschien omdat ik van nature nogal een optimist ben. De pijnlijke dingen vergeet ik niet, maar ik kan ze wel plaatsen en relativiseren, in het besef dat het nog erger kan.»

INTENSITEIT

Veto: Waar kijkt u met veel plezier op terug?

Vervenne: «Een heel mooi moment was de uitreiking van de eredoctoraten in 2007 aan Roberto Begnini, Rem Koolhaas, Sigiswald Kuijken en David Grossmann, vier verschillende karakters. Begnini heb ik onlangs nog teruggezien in Brussel. Hij praatte nog steeds met dezelfde intensiteit over de dingen des leven. We pakten elkaar vast alsof het gisteren was.»

Veto: Volgt u Begnini al langer op de voet?

Vervenne: «Ik vond hem zeer beklijvend in *La vita è bella*. In Leuven en onlangs in Brussel droeg hij voor uit *La divina commedia* van Dante. Een ware metamorfose: Begnini is een man die echte humor brengt, maar ook triest kan zijn. Het is overweldigend zo iemand persoonlijk te leren kennen.»

«Ik kijk ook positief terug op het fonds dat we samen met zuster Jeanne Devos hebben opgericht. Dat idee is hier in de zetels geboren. In geen tijd groeide het uit tot een succes. Toen ik vorig jaar in de marge van het staatsbezoek van de koning aan India naar Bangalore ging, heb ik een opvanghuis bezocht dat we met dat fonds hebben gekocht. Daar wonen jonge vrouwen, afkomstig uit de ‘huisarbeid’. Ze voerden een toneel op in het Hindi en ik verstond er geen barst van. Maar ze hadden die intensiteit, dat tragische. Daar zie je pas echt hoe een vrouw als Jeanne Devos door haar engagement een samenleving met de keerzijde van de medaille confronteert.»

VERANTWOORDING

Veto: Aansluitend bij de mooie momenten: op welk dossier bent u het meest trots?

Vervenne: «Toen ik aantrad als rector wou ik openheid brengen in alle geleidingen van de universiteit, om zo een aantal zaken ter sprake te brengen. Studenten moeten hier hoogstaand onderwijs kunnen genieten en ook het onderzoek moet van uitmuntende kwaliteit zijn. Om dat te bereiken moet je een open sfeer creëren, waar mensen voelen

dat ze vertrouwen krijgen. Waar ze niet voortdurend achtervolgd worden. Waar ze risico’s mogen nemen.

“Ik verjaar op dezelfde dag als de paus”

Dat betekent niet dat je geen verantwoording mag vragen. Je mag best zeggen: “Kijk, je hebt middelen gekregen voor onderzoek, wat heb je daarmee gedaan?” Het is geen vrijheid, blijheid.»

basis van onze eigen deskundigheid, die door wetenschappers wordt opgebouwd.»

«Aan de K.U.Leuven doen we heel veel onderzoek naar de problematiek. Ik verwijs naar het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), Johan Wets, Marie-Claire Fobelets, Parmentier in de ‘Commissie

Vermeersch’. Ik wou dat onderzoek mobiliseren en vooral ook de studenten oproepen om kritisch na te denken over de problematiek. Niet alleen over regularisatie, ook over migratie in het algemeen. We kwa-

zijn we mee bezig? Voor mij is en blijft het wezen van de universiteit de vrije en ongebonden beoefening van de wetenschap én het vormen van jonge mensen tot kritische denkers die hun verantwoordelijkheid opnemen in onze samenleving. Om dat tweevoudige doel te bereiken moeten mensen hier graag en goed kunnen werken. Maar het is voor mij wel een frustratie dat een nieuwe procedure die een keer is toegepast en volstrekt onwerkbaar blijkt te zijn mij het hoofd heeft gekost. Ik was graag nog vier jaar doorgegaan. Ik had nog veel plannen en ideeën. Maar ik ben niet onmisbaar om die te realiseren. Ik weet zeker dat anderen na mij op inspirerende wijze het werk zullen voortzetten.»

«Dat een van mijn vice-rectoren is verkozen, beschouw ik als een vorm van erkenning voor het team. Het is een eerlijke verkiezingsstrijd geweest waarin alle kandidaten zich hebben kunnen tonen. Er zal continuïteit, maar ook veel eigenheid en verfrissende vernieuwing zijn. Dat is al duidelijk gebleken uit de wijze waarop hij zich heeft geprofileerd. Het zou maar erg zijn dat de opvolger een kopie van de zittende rector is.»

Veto: Wat zal u nu zelf doen?

Vervenne: «Tot en met 31 juli middernacht zal ik me volledig met het rectoraat bezighouden. Het is zo boeiend, ik leef daarvan. Maar ik ga ook tijd inbouwen om voor mezelf te zien waar ik sta en wat ik nog wil doen in mijn leven. Een maand geleden werd ik zestig jaar. Ik was totaal vergeten dat er een zes kwam!»

Veto: Proficiat!

Vervenne: «Merci. Ik verjaar op dezelfde dag als de paus (*lacht*) en als rector Coullie van de UCL.»

«Ik wil zeker afstand nemen. Verdwijnen, tot rust komen. Als een nieuwe rector begint, moet die ongehinderd zijn weg kunnen gaan. Ik zal me niet bemoeien met zijn beleid. Maar als van dienst kan zijn, sta ik altijd klaar.»

«Ik heb bijna nooit echt vakantie genomen in de voorbije 20 jaar. Daar wil ik nu tijd voor maken. Maar ook tijd om veel te lezen en na te denken, te schrijven want dat doe ik zo graag. Nagaan hoe ik mijn lange bestuurservaring kan verzilveren. En kijken wat ik in mijn eigen vakgebied nog kan doen. Tijdens mijn rectoraat heb ik ieder jaar één vak gedoceerd en enkele doctoraten begeleid, maar de literatuur heb ik niet bijgehouden. Dus ben ik een beetje ‘dom’ geworden en moet ik weer tijd nemen om te studeren. Ik heb verschillende aanbiedingen voor een sabbatperiode in het buitenland.»

Veto: Hoe wilt u herinnerd worden?

Vervenne: «(denkt na) Als een onvolmaakte mens die toch enkele goede dingen heeft gedaan. Dat is een troost om later in vrede te kunnen rusten. Kijk, rector ben je niet voor jezelf of om een straatnaam of een standbeeld te krijgen. Herinnerd worden. ‘t Is relatief...»

Veto: Hebt u nog een goede raad voor de studenten?

Vervenne: «Ik heb een dubbele raad. Ten eerste: voed uw verbeelding zodat je niet botweg zwart-wit denkt. Er moet plaats zijn voor soepelheid en daarvoor heb je verbeelding nodig. En of je nu ingenieur bent of arts of theoloog, de manier om dat te doen is romans en gedichten lezen. Dat is zo belangrijk. Om de werkelijkheid in

(ANDREW SNOWBALL)

«Wanneer ik terugkijk op die vier jaar en op de contacten die ik met mensen had, heb ik het gevoel dat men die positieve sfeer heeft gevoeld.»

«Een ander dossier waar ik trots op ben, al is dat absoluut niet afgewerkt, is het diversiteitsbeleid. Het is niet evident om de problematiek van allochtonen ter sprake te brengen. Het vreemde boezemt veel mensen angst in. Ze durven er niet over spreken en gedragen zich op een afschermende manier. Dankzij de inbreng van competente mensen hebben we dat ter sprake kunnen brengen. Er is op een confronterende manier gediscussieerd. Er waren mislukkingen, maar dat mag. Het leven is vallen en opstaan. Vallen is niet erg, als je maar opstaat. Blijven liggen is triestig. (*lacht schamper*)»

Veto: Bent u ook fier op het dossier van de sans-papiers?

Vervenne: «Toen de VUB met een probleem zat, heb ik als voorzitter van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) het engagement van de sans-papiers op mij genomen. Ik heb gezegd: “We moeten een standpunt innemen, maar dan wel op

men in maart op het goede moment met een standpunt op de proppen.»

«Binnen de universiteit is er veel in beweging gezet: debatten, het onthaal van de sans-papiers, een open lesweek. Samen met de andere universiteiten hebben we een duidelijk signaal gegeven aan de politici. Het is onze plicht om erop te wijzen dat regularisatie in een bredere context moet besproken worden en dat er een stappenplan moet komen.»

RANCUNEUS

Veto: We hebben het gehad over positieve ervaringen. Maar wat is uw grootste frustratie?

Vervenne: «Ik zal daar open in zijn. In 2004 is een evaluatieprocedure vastgelegd. In de hele geschiedenis van de universiteit zal die naar ik vermoed maar een keer zijn toegepast. Dat hoop ik toch. De periode van die evaluatie was oerg moeilijk, maar ik ben niet rancuneus. Wonden kunnen genezen, maar dat vraagt een beetje tijd.»

«Belangrijker is dat de evaluatie heeft ook iets positiefs teweeggebracht. De universitaire gemeenschap is beginnen nadenken. Waar

Veto: Bent u tevreden met uw opvolger?

Vervenne: «Ik ben vooreerst tevreden dat er democratische verkiezingen hebben plaatsgevonden en dat er meerdere kandidaten waren. Het debat is gevoerd en de geesten zijn in beweging gekomen, vooral tijdens de rondgang van de vier kandidaten in de universiteit. Het is ook belangrijk dat je als rector-kandidaat de universiteit in al haar menselijke en organisatori-

sche diversiteit leert kennen. Dat heb ik van de campagne in 2005 overgehouden. Ik put daar nu nog inspiratie uit.»

«De verkiezingen verliepen in een sereen klimaat. Ik ben blij dat we de periode tussen de twee stemrondes kort hebben gehouden. Niemand had de tijd in de verleiding gekomen om domme dingen te doen die onnodig kwetsend kunnen zijn en wonden slaan die moeilijk helen.»

“Vallen is niet erg, als je maar opstaat”

haar schoonheid en ook haar lelijkheid van verschillende kanten te benaderen. Dat vormingsproces vind ik heel belangrijk.»

«Een tweede raad die ik heb is: denk en handel vrij. Laat u niet meeslepen in machtsspelletjes. Wees altijd alert. Wees een vrij mens die afstand kan nemen tegenover. Die niet ongenueanceerd en simpel oordeelt. De tong doet veel kwaad. Denk dus twee keer na alvorens te spreken.»

Rector-elect Mark Waer

“Liever geen aula met mijn naam”

Een nieuwe rector, een nieuwe wind. Mark Waer staat aan de drempel van een vierjarig rectorsevaluatie en niemand kan voorspellen welke richting het uit zal gaan met onze universiteit. Toch lijkt het niet onaannemelijk dat de man die de komende jaren aan het roer staat een behoorlijk idee kan geven.

RUBEN BRUYNOOGHE & ELS DEHAEN |

Veto: *U stelt momenteel het College van Bestuur samen. Wat zal daarna uw eerste beleidsdaad zijn?*

Mark Waer: «Er zijn een tweetal zaken die vrij snel moeten worden aangepakt. Dat is voorreest het globale structurele plan: er is nu heel wat onduidelijkheid rond structuren dus ik denk dat we de discussie moeten voeren wat de optimale beslissing- en beleidsstructuren voor de universiteit zijn. Dat brengt uiteindelijk een aanpassing van het reglement met zich mee, dus daar zal met veel personen over gesproken moeten worden.»

«Een tweede, meer praktisch punt dat ik heel snel zou moeten aanpakken, zijn de zaken rond de diplomaruimte. Dat is iets waar we onmiddellijk zowel qua ondersteuning, studiebegeleiding als qua ICT heel snel zullen moeten kijken of de zaken op punt staan.»

Veto: *U denkt ook iets te veranderen aan de rectorsevaluatie?*

Waer: «Ja, dat is een deel van het structurele plan. Dit zijn allemaal zaken die terug moeten beginnen bij de Academische Raad. Ik vind dat onze Academische Raad het parlement van de universiteit moet zijn. Ze is de laatste jaren veel te weinig met de echte belangrijke inhoudelijke zaken bezig geweest en dat zou moeten veranderen.»

ONDERWIJS

Veto: *Wat was uw motivatie om u kandidaat te stellen?*

Waer: «Ten eerste was ik tot op het laatste moment ook enorm verwonderd. Er werd gesuggereerd dat de rectorsevaluatie negatief zou kunnen zijn, maar er werd altijd gedacht dat men misschien wat opmerkingen of suggesties zou maken en niet dat dit zou leiden tot het stopzetten van het mandaat. Dan was het de vraag hoe rector Vervenne daarmee om zou gaan. We kwamen we pas twee weken voor de kandidaatstelling te weten dat hij zich niet opnieuw kandidaat stelde en toen is het idee in feite pas ontstaan.»

«Er zijn twee grote redenen waarom ik het vier jaar geleden niet heb gedaan. Ten eerste was ik op dat moment zeer sterk bezig met biomedische wetenschap in het ziekenhuis, ik was toen ook hoofdgenesheer. Een andere reden was dat wij hier in het ziekenhuis ook in een overgangsfase zaten waarin we bijvoorbeeld financiële problemen hebben weggevoerd zodat Gasthuisberg nu tot de best presterende ziekenhuizen van België hoort.»

Veto: *Tijdens uw beleid in de ziekenhuizen is er meer aandacht geweest voor onderzoek. Zal dat ook zo zijn voor uw beleid aan de universiteit?*

“De studenten mogen een aantal vaten verwachten”

Waer: «Nee. Er moet natuurlijk altijd enorme aandacht zijn voor onderzoek, maar ik ben er van overtuigd dat dit binnen de universiteit al zeer goed werkt.

«Wat me meer interesseert in

de universiteit ligt op het niveau van het onderwijs. Voor mij is onderwijs aan de universiteit een beetje hetzelfde als de klinische dienstverlening in de ziekenhuizen: er is dezelfde kritiek. In de ziekenhuizen zegt men dat men voor promoties teveel kijkt naar de publicaties, maar niet naar hoeveel inspanning en wij doen voor onze patiënten. Aan de universiteit is dat hetzelfde verhaal: men kijkt vooral naar de publicaties, maar minder naar hoe

lijst hier al heeft gelegd met mensen die ik de volgende weken ga terugzien, met de vraag om wat na te praten en aanbevelingen mee te krijgen. Ik ga me bij de samenstelling van het College laten leiden door competentie, dat is de eerste voorwaarde. De tweede voorwaarde is dat de personen breed gedragen worden. Bovendien moet je zorgen dat het College een hecht team is. Je kan dan nog schitterende vicerectoren hebben, als ze niet overeenkomen, kan je niet werken. Het is een heel moeilijke oefening. En de laatste stap is de goedkeuring van de Bijzondere UniversiteitsRaad (BUR). Dus zelfs al zou ik een volgens mij ideaal team hebben, dan nog moet elk van die in-

persoonlijk een vrij goed idee. Dan stel je je ploeg samen en kan je je kiezers dat ook laten meenemen. Dat zijn zaken die de Academische Raad volgens mij beslist. Dan kunnen we daar verder in de toekomst aan gaan werken.»

Veto: *Klopt het dat u voor onderwijs huidig vicerector Ludo Melis zal kiezen?*

Waer: «Als er één persoon is waar ik tot op vandaag niets dan positiefs over hoor, dan is het professor Melis. Het kan natuurlijk dat dat met de consultatie anders uitdraait. Maar nog eens, dat is een naam die iedereen met veel bewondering en appreciatie hoort. De implementatie van de diplomaruimte is zeker ook

gehad hebben die die interne systemen veruitwendigden. Ik denk dat rector Vervenne iemand is die heel sterk de democratische gedachte onderschrijft, maar ook als persoonlijkheid zeer sterk is. Tegelijk zijn er andere mensen die erg overtuigd zijn van een meer bedrijfsmatige aanpak en die ook een sterke persoonlijkheid hebben. Ik denk dus dat het probleem tot de keuze tussen twee modellen moet herleid worden en dat we nu in alle sereniteit moeten kiezen en dat dan ook heel consequent toepassen. De emotionaliteit is al een beetje uitgedoofd. Het therapeutische effect van de verkiezingen zal goed doen, denk ik. Ook een goede, neutrale ploeg zijn zal daar toe bijdragen. Geen ploeg die terecht of onterecht de indruk geeft tot één of ander kamp te behoren.»

Veto: *Uw visie op de associatie en de vraag al dan niet inkantelen. U pleit tegen de inkanteling?*

Waer: «Ik ben niet tegen de inkanteling *as such*, maar ik ben niet voor een ondoordachte inkanteling alvorens de criteria duidelijk gesteld zijn. We gaan er nu wel sowieso tijd voor hebben om erover na te denken, want de decreetgever heeft geen wettelijk kader willen creëren. Ik vraag me trouwens ook af, als hij dat nu niet heeft willen doen, wil dat niet zeggen dat er heel wat weerstand tegen is?»

VATEN

Veto: *Wil u ook een aula met uw naam, zoals Pieter de Somer, de vorige medicus die het tot rector schopte?*

Waer: «Nee, dat heb ik niet nodig. Als ik dat zou mogen kiezen, dan liever niet.»

Veto: *Is daar een reden voor?*

Waer: «Ja, er is daar eens een aantal jaren geleden en heel goede wetenschappelijke studie over verschenen. Dat was toen met het grote Enron schandaal in de States. Er waren toen nog verschillende van die bedrijven totaal ontspoord en men heeft die vergeleken met een aantal goed presterende bedrijven. Het grootste verschil dat men zag, was in de figuur van de CEO. Als de CEO veel met zichzelf bezig was dan ging het de verkeerde kant op. Wie een organisatie leidt, moet met die organisatie bezig zijn en daarin geïnteresseerd zijn, niet in zichzelf.»

Veto: *Wat mogen de studenten van u verwachten?*

Waer: «Een goede rector! En naar ik vermoed enkele vaten hé, dat is afgedwongen door LOKO.»

«Nee, ik denk dat ik iemand zal zijn die zeer open zal proberen te discussiëren, een intellectueel en een principieel open debat. Ik zal waarschijnlijk niet altijd toegeven. Qua medebestuur ben ik zeer enthousiast over het bestuur van de studenten. Ik vind dat de bestuurders zowel op raad van bestuur als Academische Raad en het College van Bestuur degene zijn die de dossiers het beste voorbereiden en die ook heel kritisch waren. Zelfs inzake confidentialiteit, waar in het begin aan getwijfeld werd toen er studenten kwamen in het bestuur zijn er totaal geen problemen geweest, dus wat mij betreft mag het medebestuur zelfs uitgebreid worden. Het enige waar ze niet in tussenkomen is de bijzondere academische raad rond de promotie van de professoren, de benoemingen. Wat mij betreft kunnen zij daar ook bij zijn. Zij zullen daar ook bijdrage kunnen leveren.»

(FREDERIK HERREGODS)

goed wij lesgeven en hoeveel inspanningen wij daarvoor doen. De reden is niet dat men daar niet wil naar kijken, maar dat er geen goede meetinstrumenten zijn. We hebben hier wel iets van studiepunten, maar dat is meer voor financiële kwesties. Men moet vooral de belasting van het onderwijs nagaan en natuurlijk ook de kwaliteit. We hebben heel weinig controle binnen onderwijs.»

COLLEGE

Veto: *Heeft u al een zicht op uw College van Bestuur?*

Waer: «Nee. Daar ben ik nu mee bezig. Ik zie dat mijn secretaresse de

dividuele vicerectoren via geheime stemming een meerderheid krijgen van de BUR. Dat is een complexe procedure, volgens mij een te complexe procedure. Ik denk dat men daar voor de volgende verkiezingen eens over moet nadenken.»

DEMOCRATIE

«Een interessant idee dat tijdens de campagne naar voren gekomen is, is het verkiezen in verschillende rondes. Een eerste ronde waar een rector wordt verkozen op basis van zijn persoon en zijn programma. De tweede ronde — en in onze democratie weet je bijna zeker dat die er komt als je meerdere kandidaten hebt — zou wat later moeten komen zodat die gebruikt kan worden door de kandidaten om hun ploeg samen te stellen. Dan zou je de tweede ronde kunnen doen met de ploeg. Dan zou je ook kunnen stemmen op basis van wie er in de ploeg zit. Dat vind ik

een argument om Melis nog langer te laten aanblijven, om hem vier jaar te houden. Het is alleszins iemand die ik enorm apprecieer, zowel qua kennis als persoonlijkheid.»

Veto: *Hoe zal u de universiteit weer tot één geheel smeden?*

Waer: «Dat zijn de emoties, hé. Het is in dit soort zaken belangrijk de problemen te herleiden tot hun essentie. En als je er goed over nadent, zie je de essentie van het probleem, dat we eigenlijk de filosofie van het bestuursmodel willen veranderen. Dat is een beetje de spanning die je tegenwoordig in alle universiteiten hebt. Oxford en Cambridge zijn ook door een soortgelijke crisis gegaan. Er zijn er die vinden dat een universiteit meer een bedrijf moet zijn, terwijl anderen voorstander zijn van een duidelijk democratisch systeem. En dat botst overal een beetje. Wat wij de laatste jaren hebben meegeemaakt is een uiting van crisis omdat we een reeks zeer extreme personen

Beeldenstorm: de overblijvers

Woord en beeld

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte. Wat? Je dacht een doordeweekse, weinig verrassende Beeldenstorm te lezen? Met saai undercover kotmadammen en schoolse weetjes over oud-rectoren? Goed geraden: dat wordt het exact.

BO VANLUCHENE |

Vrees niet, *Veto* zou *Veto* niet zijn als we geen seizoensgebonden verrassingen in petto hadden. Ervaren we de laatste dagen alleen maar prachtig weer? Tijd voor een interview met Frank Deboosere. Ontervinden we de traditionele pijnen van het schrijven van een bachelorpaper? In een wip is de stem van de gemiddelde student aan het papier toevertrouwd. Schrijven we bij deze de laatste Beeldenstorm van het jaar: de uitgelezen kans voor een bescheiden terugblik en een festijn van nieuwe nutteloze feiten.

BEGIN

Niet elk standbeeld van Leuven is al de revue gepasseerd, maar toch loopt deze reeks op zijn laatste benen. Al zijn enkele prachtexemplaren van de in brons gegoten naakte vrouwen en aanverwanten van onze studentenstad nog niet geëerd met een eigen artikel, de vijver is bijna leeggevoerd. Aan de laatste overblijvers willen we met plezier enkele alinea's wijden. Rasecht icoon van het Leuvense uitgaansmilieu De

Ballon van de Vriendschap was bijvoorbeeld bijna de vergetelheid ingegaan — en nu het archief van *Veto* (mits het uit de weg ruimen van enkele technische problemen).

OPBOUW

De Ballon van de Vriendschap is een van de ontelbare beelden die in de stad zijn neergepoot door het Verbond der Jaartallen, het gekke exclusieve mannenclubje voor Leuvense veertigers die samen jarenlang badend in angstzweet op hun zestigste verjaardag wachten. Een twintigtal jaar geleden werd de gigantische luchtballon op het Hooverplein neergezet, de studenten uitdagend met zijn grote mand gevuld met standbeelden. Vandalisme leidde er toe dat beeldhouwer Danny Tulkens twee jaar geleden de beelden heeft moeten vervangen. Aan de prijs van 30.000 euro — oftewel 20 *Veto*-recepties — vervaardigde hij de twee echte en twee fictieve personages opnieuw. Als toemaatje krijg je het boeiende weetje mee dat maar één van de beelden op dat moment was gestolen — hoe, dat is een raadsel waar Dan Brown naar

(ANDREW SNOWBALL)

verluidt komaf mee maakt in zijn volgende boek.

Nog een verwaarloosd beeld met een melige titel dat net zo goed uit een stripboek van Suske en Wiske had kunnen komen, is 'De menselijke krachtspanning'. Trots op de heropbouw van Leuven na de Eerste Wereldoorlog, wou de stad dit vieren met een gespierde man met een rotsblok op de schouders. Jammer van de Tweede Wereldoor-

log die er op dat moment zat aan te komen — we spreken 1937. Het beeld werd echter tijdens die jaren naar het schijnt niet verwoest. Het waren de recente — en aanslepende verbouwingen van het museum — die ironisch genoeg de reden zijn voor het weghalen van het beeld.

EIND

Soms vinden wij ook geen woorden om beelden als Abraham (van

Freddy Janssens), Paep Thoon (door Peter Vanbekbergen) of Mercator (Raoul Biront) te eren. Dat is nu niet het geval. Wij moeten schrappen in onze artikels om plaats te maken voor andere. Aan jou om nu zelf het opzoekwerk te verrichten. Zoveel standbeelden, zo weinig plaats. Een echte beelden-cultuur heeft Leuven echter niet. Niet dat we willen gezegd hebben dat goede beelden in musea staan.

Vrije Tribune

Exclusieve Ave

Stel je eens voor dat het Christendom gesloten en beperkt zou zijn. Belachelijk toch? Even belachelijk is het een Algemene Vergadering van LOKO gesloten en beperkt te maken. Sinds jaar en dag wordt het van de daken geschreeuwd dat LOKO, de Leuvense studentenraad, voor en door studenten bestaat.

De eerste regel in de beschrijving over wat LOKO is luidt: "LOKO, de Leuvense studentenraad, vertegenwoordigt de studenten". Waar haal je dan het lef om een Algemene Vergadering, per definitie toegankelijk voor elke student die dat wil, op bepaalde momenten gesloten te maken? Heeft de Leuvense student plotseling met showpaarden te maken in plaats van vertegenwoordigers?

Als voormalig praesidiumlid, nee, als student, ben ik zeer betrokken geraakt met het reilen en zeilen van het onderwijs aan de KU Leuven. Derhalve is het me bekend wat de werking, functie en belang van LOKO is. Maar als mijn vertegenwoordiging me niet toelaat zijn werking gade te slaan, is alle vertrouwen weg. We zijn maar mensen, daar bestaat geen twijfel over. Doch, we zijn ook volwassenen. Als het niet goed gebold heeft in LOKO dit academiejaar, als er interne strubbelingen ontstaan zijn en uitgevochten werden, als LOKO überhaupt een slechte prestatie heeft neergelegd, verdienen wij studenten dat te weten!

Een Algemene Vergadering sluiten omdat de interne strubbelingen niet in het daglicht willen

gezet worden ruikt naar gekrenkte ambitie en een foute visie op wat LOKO in wezen is. De Leuvense studentenraad draait niet om persoonlijke ambitie of nietige gevoelens. De studentenraad moet de Leuvense student vertegenwoordigen, met alle mogelijkheden ter beschikking.

Indien het een jaartje niet goed uitdraaide, wil ik als student (en ik kan me inbeelden vele anderen) dit weten zodat we als student de juiste vertegenwoordiging kunnen verzekeren.

Ter conclusie wil ik stellen dat LOKO minder aanvoelt als studentenvertegenwoordiging als wel een springplank voor de toekomstige carrières van prijshouders. Het kan niet ontkend worden dat een zekere mate van ambitie onmisbaar is voor een functie in LOKO, voornamelijk omdat door ambitie fantastische zaken gerealiseerd kunnen worden. Helaas bestaat er een gevoel dat de ambitie van de laatste paar lichtingen studentenvertegenwoordigers zich beperkte tot een mandaat verkrijgen. LOKO is er voor en door de student. De student toegang ontzeggen tot eender welk aspect van de werking van de studentenraad schreeuwt naar de student toe dat hun vertegenwoordigers zelf niet begrijpen waar ze mee bezig zijn. Kan het de student kwalijk genomen worden dat er geen vertrouwen meer is?

CHRISTIAN BUYSSE

3DE BACHELOR JAPANOLOGIE

Opkomst kringverkiezingen een status-quo

Kandidaat Eros: 100 ten 100

Studentenparticipatie staat of valt met de inbreng van de studenten zelf. Volgens het participatiedecreet vertegenwoordigt een organisatie op legitieme basis als minstens tien procent van alle stemgerechtigde studenten is komen opdagen.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Afgaand op deze voorlopige cijfers - niet alle kringen hebben hun cijfers al kunnen doorgeven, bijvoorbeeld omdat de verkiezingen nog niet gedaan zijn - valt alvast één zaak op. Net meer dan een derde van de studenten komt voor een bepaalde ploeg kiezen, ruimschoots meer dan de decretaal vastgelegde

minimumgrens.

Daarbij valt op te merken dat er een achteruitgang is van ongeveer anderhalve procent, niet perse een dramatische achteruitgang.

Opvallend was wel de opkomst bij Eros. Deze kring, die nog maar een dik half jaar oud is, behaalde een opkomst van meer dan 57 procent. De (enige) opgekomen ploeg kreeg bovendien maar liefst

alle stemmen achter haar naam - al zou er sprake zijn van een belofte met een vat bier.

Los van deze nieuwe kring, deed ook Apollon en Pedagogische kring het erg goed. Daar waren respectievelijk 13 en 20 procent meer studenten bereid langs de stembus te lopen.

De grootste daler bevindt zich bij Crimen. Zij verloren maar liefst een kwart van het stemmenpotentieel. Tezamen met VRG, dat 8 procent kwijtspeelde, halen ze maar net de vereiste drempelwaarden.

Kring	aantal	totaal	2009	2008	verschil
Alfa	62	115	53,91	53,91	0,00
Apollonia	93	283	32,86	39,19	-6,33
Apollon	406	1363	29,79	16,53	13,26
Babylon	351	1506	23,30	28,67	-5,37
Bios	114	266	42,86	46,32	-3,46
Chemika	108	315	34,29	49,19	-14,90
Crimen	86	840	10,24	36,14	-25,90
Eoos	128	619	20,68	18,83	1,85
Ekonomika	1251	3128	39,99	39,34	0,65
Eros	69	126	nb	nb	
Farmaceutica	223	837	26,64	40,37	-13,73
Geos	70	101	69,31	50,54	18,77
Historia	193	793	24,34	23,55	0,79
KLA	nb	nb	24,00	29,47	-5,47
Katechetika	120	550	21,82	18,82	3,00
LBK	450	920	49,40	37,78	11,62
Mecenas	70	226	30,97	33,67	-2,70
Merkator	75	240	31,25	42,8	-11,55
NFK	87	387	22,48	30,11	-7,63
Pedagogische	408	1081	37,74	17,44	20,30
Politika	505	2020	25,00	26,05	-1,05
VRG	246	2397	10,26	18,26	-8,00
VTK	976	2637	37,01	40,76	-3,75
WINA	255	639	39,91	35,47	4,44
	6346	21389	32,09	33,62	-1,53

Debat zonder minister over mensen zonder papieren

“Is er nog hoop voor ons?”

Vorige donderdag zakte heel wat geïnteresseerden, met en zonder wettige verblijfplaats, af naar het Maria-Theresiacollege voor een debat over de problematiek van regularisaties en sans-papiers. Eerder dan een debat werd het een open gesprek: de afwezigheid van minister Turtelboom zorgde voor minder confrontatie en een surplus aan inhoud. Al maakte het de discussie ook een stuk vrijblijvender.

SIMON HORSTEN |

Buiten de weersomstandigheden om was het een woelige week. Dinsdagmiddag kwam minister van Migratie- en Asielbeleid Annemie Turtelboom naar de faculteit Sociale Wetenschappen voor een lezing annex vragenuurtje over haar beleid, maar een groep demonstranten gaf haar de kans niet haar lezing aan te vatten uit protest tegen haar afwezigheid op het grote debat van donderdagavond. Een interventie van rector Vervenne bleek nodig om Turtelboom, weliswaar met een halfuur vertraging, dan toch het woord te kunnen geven.

Uit protest tegen dat protest zegde donderdagmiddag ook Turtelbooms woordvoerder Rolf Falter af voor het debat dat enkele uren later van start zou gaan. Daardoor bevond zich onder de debatanten niemand die de verdediging van het huidige beleid op zich nam, wat gezien de totale politieke impasse in het regularisatiedebat natuurlijk geen geschenk is. De toehoorders betreurden alleszins meermaals dat die ene stoel vooraan in de aula onbezet bleef.

VIJANDEN

Na een inleidend woordje van Marc Vervenne, die van de aanwezigheid van de sans-papiers en van het bijhorende debat aan de universiteit zijn laatste grote wapenfeit lijkt te willen maken, gaven twee mensen zonder papieren een persoonlijke inleiding tot het thema. De mannen, die respectievelijk vijf en ne-

gen jaar in de onzekerheid van de Belgische wachtkamer zitten, maakten meteen de ernst van het debat duidelijk. “Wij zijn niets,” zo omschreef een Nigeriaanse vluchteling het vlees-noch-visstatuut van mensen zonder papieren. Of in de woorden van Pol Van Camp: “De stress van de onwettelijkheid is een onvoorstelbare last voor mensen, waar ze ook vandaan komen.”

Even later stelden de vier sprekers zich voor: Freya Piryns, senatrice voor Groen! en naar eigen zeggen “een van de grootste vijanden van Turtelboom,” Pol Van Camp, die sans-papiers op het terrein al decennialang in woord en daad bijstaat, professor Johan Leman, die onder andere kabinetschef is geweest en directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding en professor Antoon Vandeveld, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte en zowel ethicus als econoomist.

THATCHER-SYNDROOM

De politica, de activist, de gedesillusioneerde oud-beleidsmaker en de professor zorgden elk met hun eigen invalshoek voor een erg gevarieerde avond. Piryns trok uiteraard stevig van leer tegen de minister en haar “beleid van willekeur.” Op de vraag uit het publiek waarom Turtelboom zo’n harde politiek voert — “zelfs harder dan Patrick Dewael” — gaf ze een pijnlijk antwoord: enerzijds spelen natuurlijk electorale motieven mee, de rechterflank moet worden afgedekt, maar anderzijds, aldus Piryns, pro-

beert Turtelboom in een partij met een machocultuur te bewijzen dat ze als vrouw ook haar mannetje kan staan. Het Thatcher-syndroom op Vlaamse leest geschoeid, zeg maar.

MIGRATIEQUOTA

Het inhoudelijk sterkste deel van het debat was het ietwat theoretische

vastleggen hoe veel mensen geregulariseerd mogen worden. België hanteert momenteel het eerste model, het tweede wordt bijvoorbeeld in Canada gebruikt. Vandeveldes voorkeur ging uit naar het laatste, aangezien zo’n beleid duidelijker is en minder valse hoop geeft. Bovendien worden in een gedoogbeleid

land absoluut niet kunnen terugkeren.

ZEKERHEID

De discussie bleef pittig en de sprekers luisterden ook daadwerkelijk naar elkaar en naar de vragen uit het publiek. Maar de laatste vraag van een sans-papier maakte de har-

Rector Marc Vervenne en rector-elect Marc Waer op de barbeque ten voordele van de sans-papiers

sche betoog van Vandevelde, regelmatig aangevuld of genuanceerd door de praktijkervaring van Leman. Zo sprak de filosoof van twee modellen: een gedoogbeleid met een aantal regularisaties, waarbij heel wat mensen zonder papieren in een land verblijven zonder dat ze consequent door de overheid opgejaagd worden, en een beleid met migratiequota die op voorhand

vooral de durvers beloond en staat er geen maat op het aantal mensen dat het land tracht binnen te komen.

Johan Leman plaatste daar de kanttekening bij dat een migratiebeleid nooit enkel op quota gebaseerd mag zijn, omdat zo geen rekening wordt gehouden met bepaalde groepen, zoals vluchtelingen die door de politieke situatie in hun

de realiteit plots weer erg voelbaar. Of de panelleden wisten wanneer er nu eindelijk een einde zou komen aan hun uitzichtloze situatie? Freya Piryns parafraseerde: “Je vraagt eigenlijk of er nog hoop is.” De enige zekerheid, zo luidde het antwoord, is dat er vóór de verkiezingen niets zal gebeuren. Maar of er daarna snel een oplossing komt, daar durft niemand van uit te gaan.

Evaluatie Algemeen Beheerder

“Moeilijk in discussies”

Koenraad Debackere, Algemeen Beheerder van de K.U.Leuven, werd de afgelopen weken onderworpen aan een evaluatie. Uit rondvraag blijkt dat hij op het vlak van zijn takenpakket een goede beurt maakt, maar dat hij nogal de neiging heeft zaken naar zich toe te trekken en moeilijk in discussie te gaan met anderen.

MAARTEN GOETHALS &
CHRISTOPH MEEUSSEN |

Net als elke bestuursmandaat aan de K.U.Leuven, wordt ook de Algemeen Beheerder periodiek geëvalueerd. Hij staat naast de administratief-technische ondersteuning van het beleid ook in voor het financiële plaatje van de instelling. Met andere woorden: hij is de man van de centen en weet wat en wat niet realiseerbaar en haalbaar is. Dat maakt dat hij ook wel eens de ‘echte rector van de universiteit’ wordt genoemd.

Dat Debackere over het algemeen goed scoort, mag geen verbazing heten. Hij heeft de K.U.Leuven altijd goed verdedigd, heeft dossierkennis en weet hoe een begroting op te stellen. Hij is

efficiënt, heeft altijd een plan voor ogen en spreekt met kennis van zaken. Het is een vlotte man die soms te vlot de dingen kan verkopen. Dat mag een paradox heten, want het opgestelde evaluatierapport vermeldt dat hij moeilijk in discussie treedt met anderen. In dat opzicht lijkt hij op diegene die hem tot Algemeen Beheerder heeft aangesteld en waarin een gelijkgestemde ziel vindt, namelijk erector André Oosterlinck. Door sommige betrokkenen wordt Debackere daarom ‘Meneer Nee’ genoemd, de Milquet van de K.U.Leuven. Wanneer hij opwerpt dat er voor een bepaald project geen geld is, dan stopt onmiddellijk de discussie. Alternatieve uitdenken zijn niet zijn sterkste ding.

Debackere is niet de man die

de schijnwerpers opzoekt. Hij blijft al bij al bescheiden bij de rol die hij speelt aan deze universiteit en in het Vlaamse hogeronderwijslandschap. Terwijl die toch niet gering is. Maar die voorliefde voor een schaduwpositie, gebruikt hij ook handig om fouten weg te verdoezelen en uit de openbaarheid te houden. Al twee jaar aan een stuk gonst het van de geruchten als zou de financiële balans van de K.U.Leuven in het rood overhellen, maar harde bewijzen zijn er niet.

Een andere zaak waar zijn aandeel op zijn minst twijfelachtig is, is het nieuwe financieringsmechanisme voor het hoger onderwijs dat hij mee heeft uitgedacht. Uit simulaties bleek duidelijk dat wat de eerste geldstroom betrof, de Leuvense associatie enorm moest inleveren. Geen probleem, verzekerde Debackere. “Er wordt gewerkt aan een oplossing,” zei hij toen in *Veto*. Maar echt van een leien dakje verlopen deze onderhandelingen met de andere instellingen niet.

Rechtzetting / Aanvullingen

RECHTZETTING

Volgend op het artikel ‘Geen dialoog, wel monoloog’, zou ik graag volgende zaken laten rechtzetten:

- Het seminarie sociologie over arbeid en migratie is georganiseerd door Prof. Valeria Pulignano & Hanno Van Eldi, niet niet Prof. Albert Martens.
- Het actiecomite MZP binnen de Faculteit Sociale Wetenschappen probeert nog overleg te plegen met de decaan, en niet de professoren met de decaan.

SARAH BRACKE |

AANVULLING

Normaal reageren wij niet op artikels over collega-schrijvers. Maar het artikel over Jo Claes (nummer van 27 april 2009) verplicht ons dat wel te doen omdat er een iets te groot loopje genomen wordt met de waarheid.

Zopas is onder de auteursnaam Bogaerts onze vierde (sic) misdaadroman verschenen die zich net als de drie vorige volledig in Leuven afspeelt. Over ons werk verschenen reeds een kleine dertig artikels in de meeste kranten/tijdschriften (zie rubriek ‘Pers’ op onze website www.bogaerts.info), de Campuskrant publiceerde een zeer uitgebreide reportage, onze boeken ken-

den stuk voor stuk herdrukken. Dat uw tijdschrift Jo Claes dan gaat opvoeren als de ontginning van de literaire Leuvense misdaadscene lijkt ons een brug te ver. De waarheid heeft haar rechten.

WILLY EN STEVEN BOGAERTS |

ARTIKEL VRG

In het artikel rond de VRG-verkiezingen staat dat een kring met ‘ongeldige’ verkiezingen zijn stem niet kan laten gelden binnen LOKO en eveneens dat het decreet stelt dat een opkomst van 10% een minimum is voor een geldige verkiezing. Dat klopt echter niet. Het decreet stelt duidelijk dat de 10%-drempel op niveau van de hele studentenraad geldt, niet op het niveau van een kring. Indien de studentenraad als geheel een opkomst van 10% niet haalt, verliest de studentenraad een aantal van zijn bevoegdheden. Indien een kring 10% opkomst niet haalt, verliezen de vertegenwoordigers in facultaire organen hun stemrecht. De kring blijft echter de stem(men) in LOKO behouden.

Jens Hermans, Bureau lid binnen LOKO

Veto wenst al haar medewerkers en lezers een succesvolle examenreeks en een deugddoende vakantie toe.

Klokkentoren

Door
Stephanie Verbeken

Dagboek van rector-elect Geert Janssen (12) Het zijn immers mensen

De campagne is nog maar net achter de rug, maar op zijn lauweren rusten is er niet bij voor Geert Janssen, student en voormalig rector-kandidaat. Fluks is hij meteen uit de startblokken geschoten. Een impressie van zijn eerste week als verkozen rector lezen we in de laatste dagboekfragmenten van deze flamboyante persoonlijkheid.

MARNIX DE GROVE, REINHILDE VAN BOSSCHEN & GUILLAUME ZWAGERMAN |

Maandag. «Wanneer ik door de universiteit waar, gevoel ik hoe de hoop der mensen mij schraagt. De gedragenheid van mijn verkiezing is groot, dat vertelt mijn intuïtie me. Hoe heb ik ooit een moment kunnen twifelen aan mijn eigen kunnen? Maar dan: is gezonde twijfel op tijd en stond niet de ideale basis voor een krachtadig beleid, een toegewijd bestuurder? Ik weet het niet, wat me een prima teken lijkt.»

Dinsdag. «Stilaan begin ik de schetsen te tekenen van mijn nieuwe ploeg. De voorbije maanden heb ik tientallen mensen mogen spreken, dus ik heb al zo'n idee van wat de universitaire gemeenschap me te bieden heeft. Makkelijk zal het niet

worden om zes competente vicerectoren te vinden, maar een neus voor talent is wat mij kenmerkt. Evident is wel, dunkt me, dat minstens vijf onder hen van vrouwelijk allooi zullen zijn. Wees gerust, beminde gelovigen: ik heb niet enkel vertrouwen in eigen kunnen.»

Woensdag. «De verslagen kandidaat die ik tegen het vege lijf loop, gunt me geen blik. Hij vertoont atrofie, maar dat zeg ik hem niet. "Heb moed," spreek ik, "ook jouw bijdrage tot het universitaire debat mocht er wezen." Hij antwoordt niet en vervolgt gebedgd zijn weg, in een richting die tegengesteld is aan de mijne.»

Donderdag. «Des avonds woon ik een debat bij over de problematiek van mensen zonder papieren, die er in essentie uit bestaat dat zulke mensen geen papieren hebben. Het thema ligt me na aan het hart. Dit is iets

waarbij ik zoiets heb van: ja, hier ga ik voor. Mijn ongeveinsde interesse laat ik evenwel de vorm aannemen van een geeuwend gelaat met verveelde oogopslag, zodat ik deze mensen — dat zijn ze immers nog altijd — geen valse hoop verschaft. Zo ben ik dan ook wel weer.»

Vrijdag. «Ik ben nu net een week verkozen. Gaarne zou ik vanavond de studenten bedanken voor de eendracht in hun uitmuntende keuze zich achter mij te scharen, ik heb gehoord dat ze verzamelen hebben geblazen voor een Algemene Vergadering. Wanneer ik er echter ga aankloppen, krijg ik nul op het rekest alsook een deur in het aangezicht. In navolging van de Ku-Klux-Klan houden de studenten blijkbaar een gesloten vergadering. Ben ik even blij me vanaf heden rector te kunnen noemen in plaats van student.»

Zaterdag. «In stilte maak ik mezelf en de wereld een belofte. De volgende vier jaar beoog ik zodanig gedegen en gedreven te arbeiden, mijn plicht te vervullen voor de universiteit en haar leden, dat, indien onze Alma

Mater nog duizend jaar zou voortbestaan, men nog steeds zal zeggen: *This was her finest hour.*»

Zondag. «Voorbij is de aanzet, dit is het einde van het begin. Hard heb ik gewerkt en geschreven om de startlijn van het rectorchap te halen, nu begint het echte werk. Tijd voor mijn dagboekfragmenten zal ik niet meer hebben en als ik dan toch iets te noteren heb, houd ik het liever bij tot de publicatie van mijn explosieve memoires.»

«Eén zaak blijft ontegenzeggelijk

werkelijk: de toekomst ligt nu in mijn parels van handen. En mijn handen beginnen vandaag.»

In zijn dagboek laat fictief rector-kandidaat Geert Janssen zijn licht schijnen op het verkiezingsgebeuren. Een exclusieve blik achter de schermen van de (toekomstige) macht.

**AD
FUNDUM**
**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Interview kersverse LOKO-voorzitter Jonas Boonen

“Een vette ervaring”

Wie vorige zaterdagochtend langs fakbar 't Elixir kwam kon een uitbundige groep studenten zien. De reden? De Algemene vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) die vrijdagavond plaatsvond had net het nieuwe bestuur voor 2009-2010 verkozen. Onder leiding van aftredend VTK-preses Jonas Boonen zal de studentenorganisatie, net als de universitaire ploeg, aan een nieuwe start beginnen.

ROEL MOEURS |

Veto: Hoe staat het met het vertrouwen binnen LOKO?

Jonas Boonen: «Het is niet mogelijk om nu met absolute zekerheid te zeggen of de AV het bureau volgend jaar volledig gaat vertrouwen. Aan de andere kant zijn we gisteren (vrijdag, red.) allemaal met een grote meerderheid verkozen en staat er een volledig nieuw team klaar. Ik voorzied dus geen al te grote problemen.»

Veto: Waren de moeilijkheden het gevolg van een structureel probleem?

Jonas: «Het probleem van medebestuur is in ieder geval een structureel gegeven, maar daarom niet onoverkomelijk. Met de nieuwe groep denk ik niet dat we grote pro-

interne structuur van LOKO, zeker met het oog op de nakende academisering.»

Veto: Moet LOKO dan binnen Studentenraad Associatie Leuven (StAL) opgaan?

Jonas: «LOKO heeft momenteel al een grotere organisatie dan StAL dus het lijkt me logisch als we een samenwerking uitwerken waarbij LOKO in het centrum staat en niet omgekeerd. De mandaten aan de universiteit worden momenteel immers allemaal ingevuld door LOKO.»

WEGGEPEST

Veto: Wat zijn jouw doelstellingen naar volgend jaar toe?

Jonas: «Het belangrijkste punt is de communicatie. Ik denk dat het belangrijk is om meer mensen te berei-

men in de werkgroepen zetten en ons zoveel mogelijk voorbereiden meer catchy promotie te voeren om zo de naam bekendheid van LOKO wat op te krikken. Er moet ook meer ingespeeld worden op de AV. Nu is er veel te vaak een probleem dat er een dossier wordt besproken waarbij drie vierde van de aanwezigen niet mee is. De studentenvertegenwoordigers moeten sneller en beter hun informatie krijgen. Bij het begin van het jaar moet iedereen op dezelfde lijn zitten en als er nieuwe dossiers komen moet er genoeg tijd vrijgemaakt worden om iedereen correct te informeren. Elke nota die geschreven wordt, moet een korte situatieschets bevatten die kort uitlegt waarover het gaat en hoe we daar gekomen zijn. Het is een illusie om nu te denken dat iedereen weet waarover het gaat.»

«Op inhoudelijk vlak ga ik me vooral met sociaal bezighouden. Ik denk dat er met de stad grondig overleg gepleegd moet worden zodat we op één lijn staan over zaken zoals Alma 2 of de fakbars. Momenteel worden studenten weggepest in Leuven. Verder zijn er nog de dossiers op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS), zoals het probleem van de residenties die overgezet moeten worden van Algemeen Beheer naar RvS.»

Veto: Wat is het plan nu LOKO terug in de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) is gestapt?

Jonas: «We hebben er een groot gewicht en ik vind dat we daar zoveel mogelijk gebruik van moeten maken. We moeten ook ons best doen, de AV ginds bevolken en ook men-

sen in de werkgroepen zetten en ons zoveel mogelijk voorbereiden

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

“Het is een illusie te denken dat iedereen weet waarover het gaat”

blemen gaan voorhebben. Dit wilt echter niet zeggen dat er niet gaat moeten gesleuteld worden aan de

ken en correct te informeren. We gaan dit onder andere doen door de website aantrekkelijker te maken en

Achter de Schermen (9): Fundraisers

“Ik ben nog geen 18, meneer”

Sommige studenten wisselen hun leven van slapen en drinken af met boeiende activiteiten. Die kunnen nutteloos zijn of juist geld opbrengen. Deze week volgen we een fundraiser, misschien wel de meest demotiverende job ter wereld.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Iedereen kent ze wel, de mensen met erg flashy jassen aan en klemborden onder de armen. Hun bekommernis: u te overtuigen om een goed doel te steunen. Als waren ze een politiepauze in de Tiensestraat duiken ze te pas, maar vooral te onpas op. De volgende vijf seconden zijn cruciaal. Wie is het overtuigendst: de jongen of het meisje

dat de wereld probeert te redden, of u die daar 'even geen tijd voor heeft'?

We vatten post op de hoek van de Tiense- en de Muntstraat. De laatste werken, de Blote Madam en een lange rij bij een lokale ijszaak vormen samen een ideale trechter. Een meisje komt nietsvermoedend de bekendste restaurantstraat van Leuven uit en er wordt even om haar tijd gevraagd. Niet goed wetend wat te doen, kijkt het meis-

je eerst verbaasd op, om al even snel gegeneerd weg te kijken. “Nee sorry, ik moet direct naar de les,” luidt het. Fundraiser Michelle(*) dringt nog even, maar onvermurwbaar als een ezel loopt de vlijtige studente door.

Dan maar een andere passant. Een niet bepaald rechts ogende jongen wil de Muntstraat in en wordt prompt aangeklampt. De jongen lijkt inschikkelijker en luistert naar de uitleg over Dokters Van De Wereld. Deze jongeman is er klaar voor. Hij wordt gevraagd of hij de organisatie kent en of hij het belangrijk vindt dat mensen ge-

holpen kunnen worden. Het retorische druip van de vraag af, de jongeman antwoordt twee keer bevestigend en volmondig ‘ja’.

Maar met zijn laatste antwoord, schiet vertwijfeling in zijn blik. De inferenties die gemaakt worden — eerst pro ontwikkelingshulp zijn en dan niet willen doneren — vallen bijna letterlijk af te lezen. De jongeman luistert echter gewillig verder en beslist na verloop van tijd in te gaan op het aanbod. Voor slechts enkele euro's per maand een flinke portie gewetensrust, dat we daar zelf nog niet op kwamen.

BEROEPSIDEALISTEN

Het vlot echter niet altijd zoals deze keer. Michelle is nog maar enkele dagen bezig, waardoor ze een soort mentor heeft meegekregen. Als een gesprek na enkele minuten niet slaagt, komt plots van enkele tientallen meters verder een man af. Via een microfoontje heeft hij het gesprek kunnen volgen en hij geeft tips over hoe Michelle bepaalde argumenten gecounterd kunnen worden. Gewetens schoppen is een serieuze zaak.

Na afloop zucht Michelle even. Ze zegt er best wat mee te kunnen verdienen, maar op een mindere dag heeft ze soms moeite om voldoende gemotiveerd te blijven: “Dan denk ik snel aan de mensen voor wie het geld nodig is en krijg ik vaak al snel weer zin om mensen te overtuigen van het nut van onze projecten. Al blijft de keuze aan hen natuurlijk.” Een andere zaak die demotiveert is de ‘concurrentie’: “Boekenclubs bijvoorbeeld sturen ook mensen op straat. Ontevredenheid bij hen vertaalst zich in ongenoegen als wij hen aanspreken.”

ONTWIJKGEDRAG

Ook zagen we tijdens onze observatie hoe de eerder vermelde straathoek ongezien inspirerend werkt om te beginnen bellen. Daarenboven weerhield wat werfafval links van de Blote Madam een bepaalde dame met beginnende hakken er niet van een lichtavontuurlijke klim te beginnen. Zo kon ze “gelukkig” de straat oversteken, wellicht niet om plots The Seven Oaks binnen te vallen.

Vlamingen wordt wel eens verweten dat ze niet talig of mondig genoeg zouden zijn. Een deel van hen die wel in aanspreekbereik terechtkwam, sprak dat cliché alvast tegen. Een stevig behaarde twintiger probeerde zich er vanaf te maken met een “maar ik ben nog geen achttien,” anderen “geven” uiteraard al, en een enkeling kondigt al enkele meters vooraf aan dat hij geen geld bij heeft. Dat dat van geen tel is, valt uiteraard in dovemansoren.

It's a dirty job, but someone's gotta do it, is de indruk die we krijgen als we de boel een beetje bekijken. Het is natuurlijk een job als een ander, zodat wij ons de volgende keer alvast niet al te schuldig gaan voelen als we nog te jong zullen zijn en dergelijke.

Een laatste tip willen we — op eigen risico — nog even meegeven. Wie spijt heeft om voor iets ingetekend te hebben, kan binnen zeven dagen een aangetekende brief sturen om af te zien van de aankoop. Er is dan geen overeenkomst meer en naar het schijnt moet je toegestuurde dingen zelfs niet terugsturen of betalen.

(*) Om redenen van anonimiteit, werd de naam van de persoon veranderd.

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

Blok voor internationale studenten

“We zien wel wat het geeft”

Het cliché wil dat internationale studenten de examens zien als een voortzetting van hun party-(half)jaar. Maar is dit wel zo? Schrikken de examens, weg van het geboorteland, zelfs niet een beetje af?

ELS DEHAEN |

“Misschien zal ik wat vaker naar de bibliotheek gaan,” klonk het weinig enthousiast. De K.U.Leuven doet er nochtans alles aan om de internationale studenten op alle mogelijke vlakken gelijke onderwijs- en slaagkansen te bieden. Zo werd er een speciale (uiteraard Engelstalige) infosessie georganiseerd, waar specialisten ter zake de internationale studenten op hun rechten en plichten inzake het examenreglement wezen, alsook enkele studietips meegaven. Karolina Bochenek, studente Family Studies uit Polen: “De opkomst was niet overweldigend. Dit was wel jammer, want er werden veel interessante dingen gezegd. Voor mij persoonlijk was het vooral een sterk signaal dat ik nu dringend moet beginnen studeren. Dringend!”

Wie deze infosessie aan zich heeft laten voorbijgaan, kan nog altijd terecht op www.kuleuven.be/studyadvice/brochure/index.html. In deze Engelse e-gids leer je wat er verwacht wordt van een Leuvense student inzake studie-inzet, studiemethode en examenwijze. Ook plagiaat wordt er aan de kaak gesteld. Een kleine rondvraag bewees helaas dat deze studiewijzer nog onvoldoende bekend is bij de internationale studenten.

MOEILJKHEDEN

Diezelfde rondvraag gaf aan dat studenten die het Engels niet als moedertaal spreken, dit als de voorname moeilijkheid ervaren voor het volgen van de lessen en de komende examens. Philippe Boucher,

student rechten uit Frankrijk: “De taal is voor mij een niet te onderschatten barrière, waardoor ik het hier ook moeilijker heb dan aan mijn thuisuniversiteit. Bovendien volg ik hier bepaalde masterlessen, terwijl ik eigenlijk nog maar in mijn derde bachelorjaar zit.”

Te verwachten problemen, in verband met het — soms zelfs voor Belgische studenten — moeilijke ontcijferbare examenlokalenrooster, bleken niet aan de orde. ToLeDo werd alom geprezen als

een duidelijke online tool, velen zouden een dergelijk online platform net toejuichen aan hun eigen universiteit. Ook het kaartje, waarop de examenlokalen duidelijk aangegeven werden, dat sommige studenten hebben ontvangen maakte dat de meesten verwachten niet verloren te lopen bij hun examens. Een kanttekening hierbij: dit alles was te horen bij studenten die hun examenrooster al opgezocht hadden. En dat was een duidelijke minderheid van de ondervraagden.

PUNTEN

Van punten lagen de internationale studenten over het algemeen niet wakker: “We zien wel wat het geeft,”

klonk het. Eszter Rihó, Hongaarse studente Japans en Nederlands, bewijst het tegendeel: “Ik heb in Hongarije ook nog examens af te leggen, tijdens de blok in Leuven, dus ik vrees een beetje voor mijn Japanse examens hier. Bovendien moet ik ondertussen nog een paper schrijven in het Nederlands, wat voor mij uiteraard veel moeilijker is en langer duurt dan voor alle andere studenten, die moedertaalsprekers zijn. De examens hier lijken mij moeilijker dan thuis.” Sommige studenten deelden haar mening, maar verwachtten desalniettemin hogere cijfers te behalen dan aan hun eigen universiteit.

Sommige internationale studenten hebben het moeilijk om tijdig aan de blok te beginnen...

Ik nie snap dit.

Examens zou begin als zon zou schijn...

Analyse rond de Europese Parlementsverkiezingen

Praatbarak of groeiende machtsstructuur?

Van 4 tot en met 7 juni krijgen ongeveer 375 miljoen burgers van het “oude continent” de mogelijkheid om het Europees democratiseringsproces een nieuw élan te geven: het Europees Parlement verwelkomt een nieuwe lichting politici. Martelaren in een overschatten praatbarak of gedreven vertegenwoordigers van een groeiende machtsstructuur?

MATHIAS VANDEN BORRE |

De Europese verkiezingen, vijfjaarlijks georganiseerd sinds 1979, werden vroeger wel eens beschouwd als een plaats waar politici op hun reitour werden geparkeerd. De laatste jaren herzag de meeste nationale partijen deze strategie drastisch. Nu worden de lijsten voor de Europese verkiezingen vaak getrokken door gerenomeerde kleppers.

Zo zijn ook de Vlaamse partijen enorm ambitieus. CD&V trekt naar Europa met als boegbeeld oud-premier Jean-Luc Dehaene, Open Vld met oud-premier Guy Verhofstadt, de sp.a met Vlaams minister Kathleen Van Brempt en LDD met de alomtegenwoordige Jean-Marie Dedecker. Groen! zet “oude getrouwe” Bart Staes in *pole position*, ook N-VA kiest voor Europese ervaring met Frieda Brepoels en Vlaams Belang gaat het duel aan door Frank Vanhecke naar voren te schuiven.

Bij die evolutie moeten we toch enkele vraagtekens plaatsen. Dreigt de Europese stembusgang te worden tot een populairspoil voor de nationale politiek of is dit juist een teken dat Europa een krachtigere stem vereist en verdient? Ivo Belet (CD&V), Saïd El Khadraoui (sp.a), Bart Staes (Groen!), Derk Jan Eppink (LDD), Thomas Leys (SLP), Frank Vanhecke (Vlaams Belang) en Frieda Brepoels (N-VA) beantwoordden deze en andere vragen in de voorbije reeks op een indringende en overtuigende manier.

KAMPEN

In het Europese debat wordt er al snel gesproken over drie kampen: Eurosceptici, Eurorealisten en Europositivisten. Zij zijn het grondig oneens over de plaats van de Europese Unie in nationale en internationale context. België is traditioneel een land met een sterke Europese dynamiek, maar toch vinden we ook hier aanhangers van elk

van deze visies.

Zo stelt Ivo Belet: “Ik ben er van overtuigd dat het Europese niveau het belangrijkste is, terwijl dat in de media niet altijd zo overkomt.” Lijnrecht hiertegenover vinden we het antwoord van Frank Vanhecke, die het minder op het Europese strijdtonel begrepen heeft en de plaats van het Europees parlement hierin: “Europa is geen democratie. De manier waarop het verdrag van Lissabon, een vermomde Europese grondwet, door de strot van de mensen wordt geduwd, dat is een schande.” Derk Jan Eppink plaats zijn visie, die gedeeld wordt door zijn partij, hier tussenin: “Er is nood aan een *reality-check*. We noemen ons zelf daarom euro-realist. We willen terug naar de fundamenteën: de vier vrijheden, de dynamische interne markt en de stabiliteit van de Euromunt.”

TITANEN

Naar aanleiding van de confrontatie tussen twee oud-premiers, wordt er wel eens smalend gesproken over de “clash der titanen.” Maar in essentie gaat de discussie veel dieper. Dehaene en Verhofstadt hebben beiden een sterk Europa voor ogen, dat in staat

moet zijn het hoofd te bieden aan grote uitdagingen. Eens ze verkozen zijn zullen ze vermoedelijk aan dezelfde kant van de barricaden te vinden zijn.

Een andere bepalende factor voor de zetelverdeling is de parlementshervorming van 785 naar 750 leden. De Belgische Europarlementsleden zullen nu slechts 22 zetels (i.p.v. 24) meer krijgen: 13 voor Vlaanderen, 8 voor Wallonië en 1 zetel voor de Duitstalige gemeenschap. Hierdoor voelen de partijen zich genoodzaakt om alles op alles te zetten.

Daarnaast is er ook de discussie rond de hoogste Europese vertegenwoordiger (lees: president) die de komende jaren ongetwijfeld weer op tafel zal komen. De Belgische afgevaardigden maakten de voorbije jaren lang geen slechte beurt en zullen hierin waarschijnlijk een krachtige stem hebben.

DYNAMIEK

Na korte vraaggesprekken met vertegenwoordigers van elke politieke fractie (zonder Open-VLD) kan men alvast één besluit trekken: de Vlaamse kandidaat-volksvertegenwoordigers zijn bereid om de dialoog aan te gaan, dit natuurlijk

Kort |

OBAMA

Toen onlangs aangekondigd werd dat Barack Obama een eredoctoraat van de Amerikaanse Katholieke universiteit Notre Dame zou krijgen, ontstond er een golf — of beter: golfje — van protest in conservatieve Katholieke kringen. “Abortus is kindermoord”, zo klonk de slogan rond het protest. Het eredoctoraat is ondertussen opgehaald zonder problemen. Hallelujah!

KILT

De 14-jarige Gavin McFarland krijgt persoonlijk de excuses aangeboden van zijn schooldirecteur. Toen Gavin op school verscheen met een kilt, werd hij prompt van travestie beschuldigd. Hij werd verplicht meteen van kledij te wisselen omdat het dragen van een kilt verward kan worden met *cross dressing*. Reden van de verkleedpartij was echter een kunstproject gekoppeld aan McFarland's Schotse roots.

SCHOKKEND

In drie verschillende Amerikaanse gevangenissen zijn 43 kinderen tussen 5 en 17 jaar zijn met een *taser* bewerkt. In het kader van de educatieve uitstap “Neem je kind mee naar het werk” kregen zij praktische kennis van de effecten van een stroomstootwapen, dit uiteraard met de toestemming van ouders en personeel. Schokkend interessant noemen we dat dan.

(MVB)

De Europese en Vlaamse verkiezingen vallen bij ons op 7 juni. Praktische info voor studenten vind je op: <http://www.kuleuven.be/studenten/verkiezingen>

Het bewijs dat iemand ze toch alle 25 gelezen heeft:

Veto swingt het jaar steevast in gang en om er ook met een knal uit te gaan bieden wij onze lezers dit schitterend jaaroverzicht aan. Vijftig Veto's lang werd je door ons aangespoord elke week de studentenkrant ter hand te nemen. Dat blijkt nu een maat voor niets: als je dit jaaroverzicht doorneemt, weet je evenveel.

Veto 1 – 23 september

In zijn openingsspeech werd rector Vervenne enerzijds geprezen voor zijn scherpe woorden voor politici, alsook verweten zelf geen enkel concreet voorstel te lanceren. Pijnlijk als je speech Een pleidooi voor een kordate universiteit als titel draagt. *** Nog minder vriendelijker ging het er aan toe in de wereld der academisering. Associatievoorzitter schoot eveneens met scherp op de minister, die vervolgens, samen met het voortgangsrapport voor een paar maanden onderdook. *** Vroeger ging het er allemaal veel vriendelijker aan toe, bijvoorbeeld aan het standbeeld van de fiere margriet. Veto ontcijferde het geheim van de naakte deerne en ontdekte dat het de trekpleister was voor groepsverkrachtingen. *** Het publiek dat het nieuwe stuk van fABULEUS, Opera/een werkstuk aanschouwden gingen eveneens horizontaal, van verbazing en goedkeuren wel te verstaan.

Veto 2 – 29 september

De tweede Veto van het jaar was lekker relax. Een Gentse prof bepleitte de legalisering van drugs, omdat dit “de kwaliteit van de drugs tengerode zou komen.” *** Een andere roesopwekkende activiteit blijkt receptiehoppping te zijn. De recepties – ironisch genoeg gecatered door Alma – blijken ook een mooi alternatief te zijn voor de stijgende prijzen in de studenten-

kenhof in haar evaluatie van de onderwijs-evaluerende instantie deze laatste een gebrek aan inhoudelijke argumenten verwijt. *** Frank Vander Linden heeft alvast een mening: “Drugs zijn niet goed voor de muziek die ik maak.”

Veto 3 – 6 oktober

Gezondheid, daar draait het om in de derde Veto. Student en ster van de VRT-reeks dokters van morgen, Tom Verbelen, bekent dat hij schrik heeft voor zijn schoonfamilie, maar dat is gewoon common sense. *** Het verplichte toelatingsexamen geneeskunde wordt aan de andere kant nog steeds niet als een noodzakelijk iets gezien. Een onderzoek bracht de pijnpunten aan het licht. *** Een zeer bekend pijnpunt bij studenten is de bierbuik. Om dit tegen te gaan kon elke student die wou in oktober intekenen voor een persoonlijke bewegingscoach. *** De faculteit Geneeskunde van de K.U.Leuven moet dan weer kleur bekennen inzake het niet meer toelaten van stages in Afrika *** Om het allemaal te onderstrepen werd deze Veto uitgebracht in een groen jasje, een waar collectorsitem, zo lijkt ons.

Veto 4 – 13 oktober

Geneeskunde blijft een hot topic. Isabella A biecht op dat ze een loopbaan als chirurg wel ziet zitten. *** Misschien is haar grote voorbeeld wel professor Paul Broos. Na

eveneens geïnteresseerd te zijn in wat er in de operatiekamer gebeurt, of beter gezegd, in de preview van het vierde seizoen van Grey's Anatomy dat in Kinopolis werd vertoond. Het Rode Kruis was alvast aanwezig om al de gebroken (tiener)harten te verzorgen. *** Rudi Vranckx tenslotte blijkt genoeg te hebben van oorlogen, hoewel hij begrijpt waarom mensen oorlog voeren.

Veto 5 – 20 oktober

Ook Leuven maakte zich op voor een oorlog, een sportieve dan wel. VTK-preses Jonas Boonen en zijn Apollon-collega Maarten Fonteyne dueleren in anticipatie op de 24uren-loop alvast in het preses-interview. *** Professor psychologie en ex-voorzitter van de Onderwijsraad weet alvast dat een nederlaag slecht aankomt: “Horen dat je gefleest bent is zeer ontmoedigend.” In dit geval sprak de prof echter niet over enige sportieve prestaties, maar uitte hij zijn ontevredenheid over de toenemende kritiek op het ganse flexibiliseringproces. *** Of hij er veel mensen mee wist te overtuigen weten we niet, maar succes is relatief zo blijkt. Bart Peeters beweert immers dat hij geen fans heeft.

Veto 6 – 27 oktober

Piet Vanden Abeele vraagt zich af “Waarom studenten van overal in Vlaanderen niet naar Kortrijk zouden willen komen studeren?” Waarom wel? In oktober was het plan alvast om aan de Kortrijkse Campus driejarige bachelors uit te bouwen. *** Luc Jonckheere merkt op dat collectief wonen steeds populairder wordt. Of groepsseks daardoor in de hand gewerkt wordt: “Groepsseks? Niet meer dan anderen zeker?” *** Volgens Eddy Bonte kan je rector Vervenne best wel vergelijken met Caroline Gennez. Een bold statement, waarvan niet duidelijk is voor wie ze het meest gênant is. *** Studenten zouden wel weten wat gedaan als rector: “Heel de dag in toga rondlopen.” *** “Als iemand mij kan bewijzen dat de maanlanding echt is dan zal ik zelfmoord plegen.” Mark Peeters beweert dat de maanlanding dikke zever is. Gevraagd naar een reactie stelde Martine Tanghe: “Ik krijg bijna een toeval!”

Veto 7 – 3 november

Onze Franstalige collega-studenten zijn ontevreden over de fusieplannen van de UCL. Toch altijd iets met die Walen. *** Bevallige deerne in Veto! De vrouwenweek van VTK plaatst de meisjes in de spotlights. Vrouwen achter een raam met wat lichten – het thema was Red Light District – het kan ons wel bekoren. *** Veto vroeg aan honderd studenten wie hun favoriete president zou zijn en er kiezen er vier voor McCain. Terecht merkt men op: “Voorstanders van McCain zijn even schaars als alloctonen aan de K.U.Leuven.” *** Vervenne schijnt geen gezag te hebben. *** Nieuwsanker Lieven Verstraete verklaart funkliefhebber én deejay te zijn. Gevraagd naar een reactie stelde Martine Tanghe: “Dat is toch de wereld op zijn kop!”

Veto 8 – 17 november

Vlaams minister-president Kris Peeters geloofde in november nog in de staatshervorming in Never

Never land. *** Opschudding in kringenland! Ekonomika zou zich tegen alle afspraken in gewaagd hebben aan een sponsordeal met batterijgigant Duracell. Onwaar,

ber een boom op over VVS, StAL en LOKO. Of LOKO opnieuw in VVS zou moeten opgaan? Volgens Smeets: “Op langere termijn is dat de enige manier om deftig aan ver-

volgens Ekonomika.*** ResPact vraagt kosteloos onderwijs. Commies just don't give up, do they? *** Luka Bloom beleefde een van zijn mooiste momenten uit zijn carrière in Leuven. Hoera! *** In een Splinter maakt Ken Lambeets het proces van Vervenne: “Marc Vervenne is zonder twijfel een goed man. Of hij ook een goede rector is, is echter een andere zaak.” Visionair, die Lambeets.

Veto 9 – 24 november

Halbblote billen sieren de voorpagina van Veto, een platte marketingstunt. *** “Niemand hoeft ons te

tegenwoordiging te doen.” Afgelopen week besliste LOKO terug toe te treden. Visionair, die Smeets.

Veto 10 – 1 december

Naast gratis onderwezen worden, willen de linksen gewoon nog steeds pandjes kraken. Tot groot (on)genoegen van de rechterzijde. *** “Ik heb zelfs al handtekeningen uitgedeeld als Axl Peleman.” Bert Kruismans vertelt over zijn persoonlijkheidsstoornissen. *** “Vooral Nepalezen en Chinezen lijken de pokertrend naar hier te doen waaien.” Sans-papiers doen

restaurants. *** Of de NVAO ook te veel aan kwaliteitscontrole van drugs en/of recepties doet weten we niet. Wel is het zo dat het Re-

zijn carrière in een mannenkoor blijkt hij nog steeds te zingen, in de operatiekamer dan nog. *** Andere vrouwen, zo'n kleine 600, bleken

vertellen wat honger is.” Roma-zigeuners praten over hun armtierig bestaan. *** Murielle Scherre over de grove reacties op haar boeken: “Murielle, ga weg uit de literaire wereld.” *** Kotroute kondigt zich aan en onder andere LAU, The Birthday Song Company en Pieter “Ik-mutileer-naar-aanleiding-van-Kotroutede-muur-van-het-Vetolokaal,”-Fannes maken zich op voor een interessante cultuurrunde. *** Arne Smeets, Thijs Smeyers en Gertie De Fraeye zetten in novem-

het goed in pokertornooien. *** Snorren doen het dan weer goed in Fakbar Letteren. Ondanks een tegenactie van de Cultus van de Baard was de snorrenmiddag een waar succes. *** “Studenten die niet geïnteresseerd zijn in Europa, hebben een probleem.” Af en toe kan Vervenne iets in alle eenvoud formuleren. José Manuel Barroso, die onze Leuvense studenten even kwam informeren over Global Governance, knikte uitvoerig mee.

Veto's grote jaaroverzicht 2008-2009

Veto 11 — 8 december

Consternatie alom: rector Vervenne werd buitengewipt. Veto brengt een extra editie uit, en ook ons elfde nummer gaat uitvoerig in op de niet-verlenging van het mandaat van de rector. De evaluatieprocedure krijgt het alvast zwaar te verduren. *** "Ik schrijf niet over losers." Christoph Vekeman wil graag een misvatting de wereld uithelpen. *** Ook Els in Budapest zet even de puntjes op de i: "Erasmus is niet altijd vakantie." *** Joke Schoofs bekent dan weer dat ze Krico van Politika is geworden zonder medeweten van haar moeder. Sterk!

Veto 12 — 15 december

De laatste Veto van het jaar! Het feest van de vrede komt dichterbij, maar bij VVS zit het er bovenarms op. *** Ook de buurtbewoners van Alma 2 zijn niet langer vergevingsgezind wat nachtlawaai en vandalisme betreft: "Er moet een einde komen aan deze terreur." *** In de nieuwe stadswijk Tweewaters nemen ze liever geen risico's. Studenten zouden er niet echt welkom zijn. *** "Er komen nauwelijks nog studenten!" Met de examens in het vooruitzicht klaagt de horeca steen en been. Wij weten ondertussen niet meer wat de maatschappij nu eigenlijk van ons verwacht. *** Veto vergelijkt goedkope pizzeria's, en Pizza Dijle steekt er met kop en schouders bovenuit. *** De nieuwe voorstelling van Ontroerend Goed is ontroerend slecht. *** De Freddy blijkt hilarisch.

Veto 13 — 9 februari

Het nieuwe semester start met een vernieuwde Veto-site. *** Ook de Raad van Bestuur van VVS is aan vernieuwing toe. *** Ondertussen vliegen de online petitie de univer-

worden." *** "Het is niet onze bedoeling om monsterwinsten te draaien," beweert Riet Lagrou van de K.U.Leuven Boetiek. Fijn dat er mensen zijn die realistisch blijven. *** Walter Zinnen blijft dan weer realistisch over de Congo-crisis: "De zaak ziet er behoorlijk hopeloos uit." *** De KULeugen stelt de op stapel staande verkiezingsprogramma's voor.

Veto 14 — 16 februari

Kandidaat-rector én student Geert Janssen doet vanaf vandaag iedere week een dagboekje open over het leven achter de schermen van de rectorverkiezingen. *** Diepzeefotograaf Dos Winkel biedt dan weer een kijk onder water: "Wist je dat er enkel door visserij om de drie minuten een zeezoogdier sterft?" *** Professor in de Wijsbegeerte Paul Moyaert is fan van Shostakovich en dEUS, maar is minder vriendelijk voor de Beatles: "Ze weten nooit te beklijven." *** Ook niet zo vriendelijk is Herr Seele voor Kamagurka. Kama zou onder andere een slecht zakenman zijn, een slecht kunstenaar en een opportunist. Kan er misschien ook een goed woordje af? "Hij is de beste komiek die ooit geleefd heeft in Vlaanderen, en dat zeg ik zonder de minste ironie."

Veto 15 — 23 februari

Veel aandacht voor de fiets in de vijftiende Veto van het jaar. Menig student mist zijn trein wanneer hij voor zijn stalen ros geen plekje vindt dicht bij de uitgang van de fietsenparking. Gelukkig staan er overal op het Martelarenplein grote oranje verbodsborden waar je je fiets kan aanhangen. *** LOKO Sport organiseert een heuse studentenfietsrace. Coördinator Roel Rymenants blijft er bescheiden onder: "Een mooie kruisbestuiving

free podium De Sprekende Ezels en kon er wel mee lachen, zij het groen. *** Al even groen zag onze verslaggever na een week undercover in Fakbar Letteren. Een mens heeft wat over voor zijn artikels.

Veto 16 — 2 maart

Humane Wetenschappen wil een leercentrum oprichten. Op onze suggestie er hangmatten te installeren wordt positief gereageerd. *** Een oud-hoofdredacteur stelt de vraag wat een rector precies is. Afgaande op zijn antwoord is het een hondenbaan. *** In de open lesweek overspoelden laatstejaars van het secundair onze stad. Wij vingen overall bot. Op grietjes jagen is een hondenbaan. *** Joods filosoof Norman Finkelstein heeft het niet zo op Israël. Don't you just love a self hating Jew?

Veto 17 — 9 maart

Fasco Frank Vanhecke vindt sos Freya Van den Bossche een mooie vrouw. Er zijn geen zekerheden meer. *** Veto licht de rectorstandidaten door. Er zit geen enkele mooie vrouw bij. Er zijn toch nog zekerheden. *** The Bony King Of Nowhere namedropt Fleet Foxes zo vaak dat wij denken een interview met Fleet Foxes te lezen. *** Michel Wuyts stelt dat Vlaanderen fundamenteel geworteld is in wielrennen. *** Dat cocaïnegebruik fundamenteel geworteld is in het wielrennen, vergeet hij er even bij te vermelden.

Veto 18 — 16 maart

Ook in Gent en Louvain La Neuve zoekt men een nieuwe rector. Als het bij ons regent, druppelt het bij hen. *** Couchsurfen is een nieuwe trend. Is dat met de laptop in de zetel hangen? Dat doen wij al jaren. *** Louis Tobback speelt de verteller in Peter en de Wolf, maar wil niet dat zijn kleinkinderen zich voor hem schamen. Wij weten op welke optie wij ons geld zetten.

Veto 19 — 23 maart

Hippies betogen tegen apen als proefdieren. Wij zien vooral een optie om sans-papiers nauwer te betrekken in het wetenschappelijk onderzoek. *** Conservatief filosoof Roger Scruton dist Oasis maar poseert nogal homo-erotisch voor de foto. De man kan half op onze sympathie rekenen en half niet. *** Historiatoneel speelt Kaas. Onze redactrice student smeert ondertussen smoskes in de Alma. Een mens moet ergens zijn brood mee verdienen. *** De lads van Starsailor uiten zich als fans van Kriek. Als wij dag in dag uit die kutmuziek moesten spelen, zouden wij ook aan de drank zitten.

Veto 20 — 30 maart

Holebivereniging &of wordt twintig. Wij vieren die verjaardag door wat girl-on-girl-action te downloaden. *** Onze man vindt het Ithakafestival met thema Artlandis onaf en puberaal. Artlandis overweegt een paar duizend jaar te verzinken tot de zaak is overgewaaid. *** Guy Mortier lijkt onze achterpagina te sieren. Het blijkt thrillerauteur Jo Claes te zijn. Teleurstelling alom.

Veto 21 — 20 april

Het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs, kortweg het SIHO, is volgens enkele betrokkenen "een lege doos." *** Veto analyseert de pro-

gramma's van de rectorstandidaten en vindt het alle vier "lege dozen." *** Alsof dat nog niet tendentius genoeg is, wordt Frank Vandenbroucke vergeleken met een ezel. "Al stoten ezels zich maar één keer aan dezelfde steen." Zelfs de sossen moeten het ontgelden in Veto. *** Smoelenboek, een sociale netwerksite waar je private informatie over andere mensen kunt vinden, helpt je de thesisdeadline halen. *** We hadden onze account dan beter toch niet verwijderd.

Veto 22 — 27 april

"Bologna in Leuven", kopt de Pravda op maandag 27 april. De Europese onderwijstop houdt Leuven dagenlang in de ban. *** Naar aanleiding van diezelfde conferentie komen de vier Vlaamse studentenbladen met een gezamenlijk nummer op de proppen. B*LGApers, zo heet het bastaardkind, is een ware voltrefter. *** Een nerd in Veto. "Ik speelde de hele tijd een rolletje" dixit Gijs een keer of twintig. Yeah right. *** Het televisieprogramma heeft de student Taal- & Letterkunde geen windeieren gelegd: sindsdien vallen de vrouwen in bosjes voor zijn voeten.

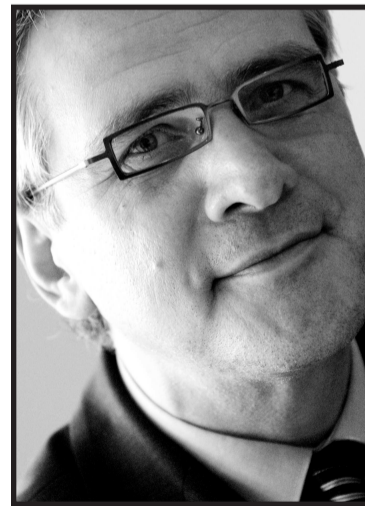
Veto 23 — 4 mei

De finale analyse van de rectorstandidaten is een pretentius opiniestuk waarin de snotneuzen van Veto één kandidaat duidelijk naar voren trekken. *** Vijf dagen later is diezelfde kandidaat rector-elect. *** Over snotneuzen gesproken, op de achterpagina duikt er ook eentje op. Jasper Erkens, een gelegheidsdrinker, liet tijdens het interview een grote indruk na op onze nieuwe redactrice cultuur. *** Alvast meer indruk dan de Leuvense politie op een vijftigtal Bolognabetogers. De Friese ruiters wisten ze

nog te overmeesteren, tegen het waterkanon waren ze niet opgewassen. Al kon dat wassen ook geen kwaad.

Veto 24 — 11 mei

Niet Mark Waer, maar Stefaan Poedts geniet een centerfold op de voorpagina. De stoere wiskundige vertelt honderduit over zijn culturele smaak. "Aan Queen zou ik niets veranderen" zo luidt zijn hoogste stelregel. *** De preses van de Pedagogische Kring heeft een wens. "Ik wil gewoon een zwart gat." Daar valt over te filosoferen: een gat is een gat. *** Franse toneelschrijvers zijn ditmaal de kop van jut. "Molière was allesbehalve een briljant toneelschrijver." luidt het verdict. *** Eindelijk nog eens een sporter op de achterpagina:

Frank Deboosere fietst tegen de sterren op. *** Het weer van morgen is niet voor vandaag, maar morgen is er weer meer weer.

Veto 25 — 18 mei

Wij doen NIET aan myse-en-abime. En laat ons nu met rust, wij gaan poepen op Ibiza.

Tekst:

Jeroen Deblaere, Geert Jansenn, Ken Lambeets, Roel Moeurs & Maud Oeyen

Foto's: Joachim Beckers, Jonas Donvil, Xavier Vankeirsbulcke & Christine Laureys

sitaire gemeenschap om de oren. De BUR ligt onder vuur en iedereen mag het weten. *** Kardinaal Godfried Danneels heeft alvast een mening: "De petitie is een krachtig signaal dat niet genegeerd mag

tussen een zesdaagse pistewedstrijd en Parijs-Roubaix." *** Het nieuwe fietspunt van Velo ziet het licht. Er kan worden gehoord en hersteld dat het een lieve lust is. *** Onze man bracht een bezoek aan

Op de koffie bij Herman Van Rompuy

“Straks ga ik mijn planten begieten”

Herman Van Rompuy krijgt in de herfst van zijn carrière tegen wil en dank het premierschap in de schoot geworpen. Wars van de zogenaamde nieuwe politieke cultuur trekt de man zijn streng in de regering. Hoog tijd voor ons om eens van de nieuwe koffie in de Wetstraat 16 te nippen.

ERIC LAUREYS & TOM DEMEYER |

Veto: *U wilde absoluut geen premier worden.*

Herman Van Rompuy: «Er was geen keuze meer: ofwel deed Dehaene het, ofwel ikzelf. Uiteindelijk zei Dehaene definitief nee en hij haakte af om persoonlijke en andere redenen. Als ik dan ook neen gezegd zou hebbe, zouden we in een politieke leegte terecht gekomen zijn. Op dat ogenblik was dat dus een negatieve keuze eerder dan een positieve.»

Veto: *Wie heeft u geconsulteerd alvorens die beslissing te nemen?*

Van Rompuy: «Het was geen zaak van argumenten, maar van feiten. Ik heb daar een levensfilosofie over. De feiten beslissen in je plaats, of je instinct heeft al in je plaats beslist. Eens ik het premierschap aanvaard heb, heb ik het beslist om het zo goed mogelijk te doen.»

Veto: *Op uw website valt te lezen dat u van nature uit pessimistisch bent ingesteld.*

Van Rompuy: «Ik ben optimistisch over mezelf, maar zeer pessimistisch over de beschaving. Neem nu het klimaat, daar zijn toch redenen tot pessimisme?»

Veto: *Sommigen zeggen dat het een morele plicht is om optimistisch te zijn.*

Van Rompuy: «Dat vind ik bullshit. Mensen hebben wel een morele plicht om lucide te zijn. Kunstmatig optimisme creëren vind ik maar niets. Ook normen en waarden gaan de foute richting uit. Maar het is niet omdat ik pessimist ben, dat ik me niet inzet voor dit land.»

Veto: *Geen 'hope' en 'change' bij u?*

Van Rompuy: «Sja, ken je een leger begrip dan verandering? Als je niets meer weet te zeggen, dan zeg je dat het anders moet. Dus alle verkiezingscampagnes draaien om twee woorden: stabiliteit of verandering, naargelang je in de meerderheid of de oppositie zit.»

OPGEKLOPT

Veto: *Is hoop ook een leeg begrip?*

Van Rompuy: «Hoop is hetzelfde. Hoop maak je waar in de feiten. Ik baal van het *announcement-effect*. Daar is de moderne politiek aan kapot gegaan, aan opgeklopte verwachtingen die daarna niet kunnen worden waargemaakt. Dat ligt mee aan de basis van het feit dat de politiek ongelooftwaardig is geworden. Die *delivery gap* is één van de grote problemen van de moderne politiek in West-Europa.»

Veto: *Is dat ook de oorzaak van het falen van uw voorganger?*

Van Rompuy: «Wij hebben daar toen zeker in overdreven. De enige verontschuldiging was dat wij al acht jaar in de oppositie zaten en het perspectief hadden daar nog eens acht jaar te blijven. Dat kon toen enkel gepareerd worden door een boodschap van verandering te prediken. Voor mij had dat veel matiger gemogen, maar ja het is nu zo.»

Veto: *U komt dan terecht in een vreemd regeringsteam. Voelt u zich dan niet beknot als leider?*

Van Rompuy: «Je raakt een juist punt aan. Ik kom voor de eerste keer in zeven of acht jaar in een bestaande regeringsploeg met een bestaand regeerakkoord. Ook Mark

Eyskens zat in dezelfde situatie, als enige in de laatste vijftig jaar als ik het goed heb. Ik heb dat programma niet zelf samengesteld of onderhandeld. Daarbovenop zijn de regionale verkiezingen zeer dichtbij. Maar toch gebeurt er heel wat in deze regering. We hebben een akkoord gesloten over tijdelijke werkloosheid voor bedienden. Dat was een zeer heikel dossier waar de sociale partners niet tot een oplossing konden komen.»

nen verdedigen.»

KOMEDIE

Veto: *Verhofstadt liet zich vorig jaar volgen door een journaliste met een kleine camera. Zou u dat ook toelaten?*

Van Rompuy: «Nooit. Daar heeft niemand iets mee te maken.»

«Ofwel was de houding van Verhofstadt een reusachtige komedie en heeft hij zich dus aangepast aan het feit dat er een camera was. Ofwel is het levensecht en dan waren een heleboel uitspraken eigenlijk niet gepast om door het grote publiek gehoord te worden. Als je dat op straat gooit, zijn een hele hoop oplossingen van tevoren al

Hertoginnedal zat iedereen daar met zijn elektronische revolvers in de aanslag. Wij konden ons nog op-

leugen. Ook voor mij zijn er grenzen aan het compromis dat ik kan aanvaarden. Is wat ik doe compati-

“Claus’ proza vind ik maar niks”

sluiten in een kasteel met twee telefoons, waar men de vrouw moest verwittigen om de soep wat later op te zetten.»

Veto: *Zoekt de politiek naar de waarheid, of naar een werkbaar compromis?*

Van Rompuy: «Natuurlijk zoeken we naar een compromis. Dat heeft niets met de waarheid te maken.»

bel met wat voor mij zinvol is? Die vraag is een levensvraag die verder gaat dan louter de politiek.»

Veto: *U stelt zich na deze legislatuur geen kandidaat meer. Is er leven buiten de politiek?*

Van Rompuy: «Ik ga mijn planten begieten! En tijd maken voor mijn kleinkinderen.»

«Ik ken veel mensen die na de toppolitiek op hoog niveau actief blijven. Als toppoliticus heb je nu eenmaal een enorm intellectueel ervaringskapitaal. Erg gegeerd is dat. Die mensen worden dan bestuurder van alle mogelijke instellingen, en niet altijd om het geld hoor.»

HAIKU

Veto: *U schrijft haiku's. Hoe komt dat?*

Van Rompuy: «Dat moet niet overdreven worden, op den duur zit ik er zelf verveeld mee. Als ik ergens ga spreken vragen mensen nu al: maak er ook maar een haiku bij. En dan mezelf maar plat denken. Ik beschouw me als een zondagskladschilder tegenover de echte haikudichters. Elk jaar ga ik naar het congres van de haikudichters. Sommigen beschouwen me als een aanfluiting van al waar de haikupoëzie voor staat.»

«Hoe dat gekomen is? Op een viering van iemand die 50 werd zat ik naast een priester. Dat was er niet aan te zien, maar die man sprak me over haiku's. Hij had daar een boek over geschreven. Die man bleek ook de oprichter te zijn van de haikupoëzie in Vlaanderen. Hij stuurde me zijn boek en in de zomer van 2004 nam ik dat toevallig ter hand. Een paar dagen later stuurde ik hem mijn eerste haiku op. Hij heeft dat dan kritisch verbeterd. Haikudichters vormen eigenlijk een forum waar er absoluut ruimte is voor kritiek op elkaar. Dat is niet zoals de klassieke poëzie waar niemand kritiek mag uiten op wat je allerindividueelste expressie van je allerindividueelste gevoelens. Ik ben wel een poëziefhebber, maar heb er te weinig tijd voor.»

Veto: *Er ligt hier een bundel van Hugo Claus.*

Van Rompuy: «Die heb ik maar gekregen. Dat is een groot dichter. Als schrijver ken ik hem niet. Van zijn proza heb ik niets gelezen. Zijn levensfilosofie is niet de mijne. Hij heeft een heel negatieve kijk op het Roomse Vlaanderen. Dat heeft bij hem doorspeeld tot de laatste dag. Het werk los lezen van de auteur kan ik niet. Ik lees iets waarvan ik verwacht dat het in de lijn ligt van wat ik denk en voel. De meeste vragen in de literatuur een bevestiging van wat ze denken, eerder dan de confrontatie. Zeker zij die weinig lezen. Claus' gedichten trekken me meer aan. Ik denk dat hij in wezen een dichter was. Poëzie komt altijd voort uit een groot tekort. Wat men vroeger noemde: het gevoel van het verloren paradijs; het verlangen naar iets dat niet bestaat. In die zin verlegt de poëzie je innerlijke grens, in elk geval de mijne. Maar poëzie kan in feite niks veranderen en wilt dat ook niet doen.»

(CHRISTINE LAUREYS)

VERVENNE

Veto: *Wat sterk leeft aan onze universiteit, is de toekomst van de sans-papiers. De Vlaamse universiteiten namen daar zelfs een gezamenlijk standpunt over in. Heeft dat invloed gehad?*

Van Rompuy: «Dat doet zeker nadenken. Ik ken die mensen en heb er respect voor. Als zij dat zeggen ga ik meer luisteren dan als eender wie dat zegt.»

«Ik heb rector Vervenne inderdaad ontvangen, samen met de andere rectoren. Ik heb een grote sympathie voor Marc Vervenne, blijkbaar tegen velen aan de universiteit in. Maar wat blijkt: Marc spreekt uit persoonlijke naam en niet voor elke professor of student. Wij als regering staan voor een andere opgave. Wij moeten met een bepaalde beleidskeuze naar de kiezer trekken. Dat is een totaal andere benadering van moreel en persoonlijk engagement. Wij moeten een engagement aangaan dat wij voor de burgers van dit land kun-

uitgesloten. Mag een beraadslaging nog geheim zijn?»

Veto: *De regeringsonderhandelingen waren dat allerminst.*

Van Rompuy: «De mislukking van de regeringsvorming was mede te danken aan de wijze waarop er aan politiek werd gedaan. Mensen werden gevangenen van hun eigen verklaringen. Ook in de huidige regering geven sommigen om de twee dagen een interview. Men profileert

“Nooit laat ik zo'n camera hier toe”

zich om een eigen gezicht te hebben, maar vergeet dat men zich steeds profileert ten aanzien van de anderen. Profileren en gezichtsverlies staan heel dicht bij elkaar. In plaats van de beoogde doorzichtigheid, krijg je net meer polarisering en immobilisme.»

«De technologische middelen zijn ook gigantisch veranderd. Op

Veto: *Studenten krijgen in een academisch milieu voorgeschoteld dat er gezocht moet worden naar de waarheid. Moet men die ambitie dan loslaten in de politiek?*

Van Rompuy: «In de politiek zoek je eerder naar rechtvaardigheid. Gegeven dat je tegengestelde meningen hebt, hoe kan je dan in een situatie die je als onrechtvaardig beschouwd, een eenheid krijgen. Maar als je morgen in een privé-be-

drijf gaat werken en daar een product moet aanprijzen, dan weet ik niet of je naar de waarheid aan het zoeken bent.»

«Toch moet je er goed op letten dat je effectief in al wat je doet en om het even waar je bent voor jezelf nog kunt rechtvaardigen waar je mee bezig bent. Je mag niet te rechtkomen in het rijk van de

Oscars van het Leuvense studententoneel

Politici en filosofen verdelen de prijzen

Twee maanden lang beheersten de faculteitskringen de Leuvense toneelzalen. Het besluit van die bezetting kon je vorige donderdag zien in de promotiezaal van onze Alma Mater. Maar veel waarschijnlijker is het dat je helemaal niets hebt gezien.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

We zouden graag beginnen met een vergelijking tussen de Oscaruitreiking en de slotreceptie van het Inter-Facultair Theaterfestival (IFTF), de zelfverkleerde 'oscars van het Leuvense studententoneel' (sic). Beide evenementen zijn, geheel volgens hun respectievelijke grootte, behoorlijk exclusief en worden uitsluitend bevolkt door acteurs, prominenten, perslui en als het meevalt een paar receptiecrashers. Het grote verschil tussen beide evenementen echter is dat de Oscaruitreiking op televisie wordt uitgezonden, terwijl je voor een verslag over de prijzen van het IFTF bijna enkel bij Veto terecht kan, zelfs de site van het IFTF vermeldt de gelukkige winnaars niet. Een ander miniem verschil is bovendien de prijs zelf. Waar de Oscarwinnaars zich de gelukkige bezitter mogen noemen van een leuk gouden mannetje kunnen de toneelspelers van het IFTF zich beroemen op het winnen van een gegraveerde plank die heel toepasselijk de 'bovenste plank' werd gedoopt, je zal maar weten wat je op je schouw wil zetten.

SCHAMPER

De prijzen zelf waren weinig verrassend, het was namelijk al bij de nominaties duidelijk dat vooral Politika en de Nieuw Filosofische Kring (NFK) in de prijzen zouden vallen. Zij kaapten dan ook elk drie van de acht prijzen weg. Alleen Katechetika (beste teaser) en Babylon (beste actrice) toonden nog enigszins hun aanwezigheid. Wat ons het meest opviel was het verschil in houding tussen beide triomferende kringen. Waar Politika (beste acteur, beste regie, beste collectief) zich een oprecht gelukkige winnaar toonde, reageerde de NFK (beste kostuum, beste vormgeving, beste stuk) tevreden, maar vooral laconiek.

Deze laatste namen hun prijs in ontvangst met de woorden "Als je nog veel van die planken hebt, kan je de Koelisse (*toneelzaal in Alma 3, red.*) betegelen," of betraden op een andere keer het voorplan met een schamper "Als het zo doorgaat met die prijzen kunnen we die zaal ook

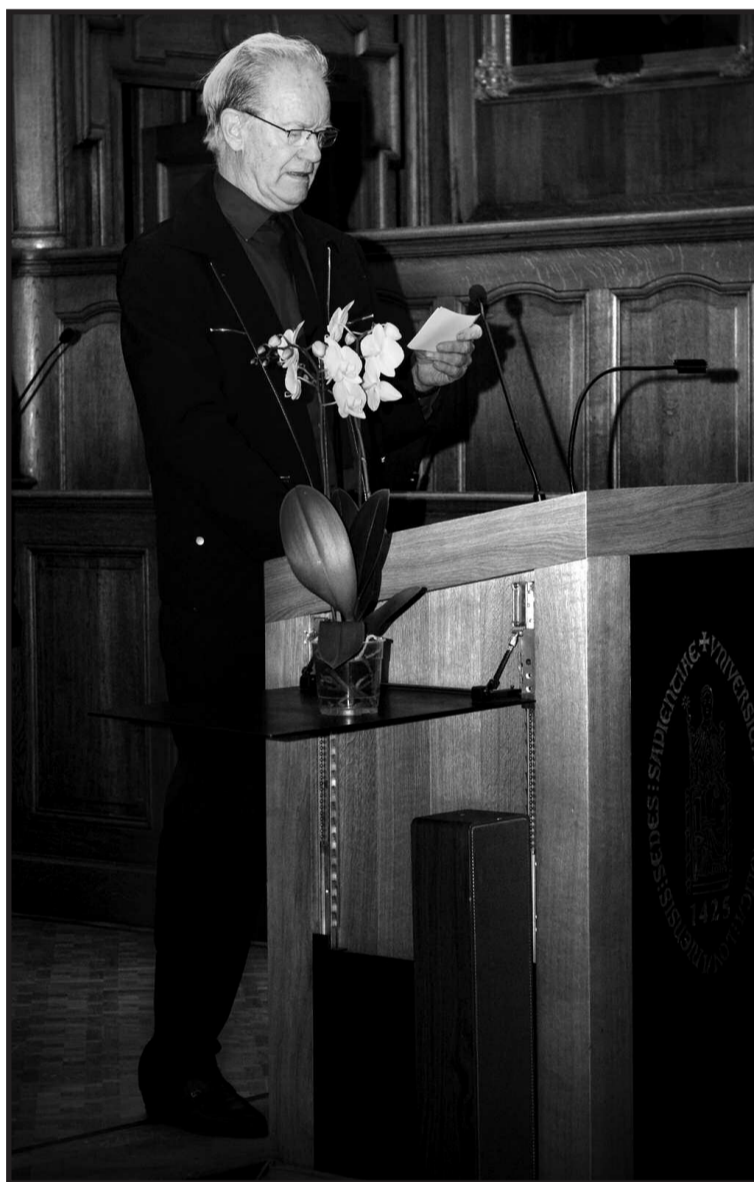
zelf betegelen." Volledigheidshalve voegen we eraan toe dat vanaf toen alle volgende prijzen naar Politika gingen, laconiek zijn is niet alles.

FLITS

Met de vormgeving van de slotreceptie zelf was niets mis, mannen in maatpak, vrouwen in jurken en fotografen met een overdreven flits. Had de hemel een uur voor aanvang niet besloten compleet te breken en Leuven te overspoelen zouden we een rode loper geëist hebben. De rij prominenten die het woord mochten nemen bevatte naast de jury ook Leuven schepen Denise Vandevort, vicerector Mart Buekers, stafmedewerker cultuur

en culturele aangelegenheden van de K.U.Leuven Jan de Vuyst en uiteindelijk ook burgemeester Louis Tobback. Wij waren vooral tevreden over de lengte van het geheel, niet te kort, maar vooral niet te lang. Al hebben we ons laten vertellen dat de receptie iets vroeger dan gepland moest beginnen.

Die receptie was trouwens een mooi voorbeeld van hoe wij ons een exclusieve receptie voorstellen. Na een paar uur verdween de wijn uit de glazen om plaats te maken voor een eindeloze hoeveelheid gratis bier. Wanneer rond half twee 's nachts de lichten in de Jubileumzaal uitgingen, verdween dan ook een licht oververzadigde gastenkolonne uit de universitaire hallen, het Leuvense nachtleven in.

Babylons Interuniversitaire Literaire Prijs

Belangeloosheid, schoonheid en verbeelding?

Voor — ruw geschat — de tweëndertigste keer op rij organiseerden de studenten Taal- en Letterkunde dit jaar hun befaamde Literaire Prijs. Wij trokken dinsdag 12 mei naar de prijsuitreiking en keerden met gemengde gevoelens huiswaarts.

GEERT JANSSEN |

De *crime scene* was de grote leeszaal van de Centrale Bibliotheek, nog niet zo lang geleden het kloppend hart van de Bolognaconferentie. De leeszaal liep halfvol zodat er zeker sprake was van een mooie opkomst. Bezieler van de Literaire Prijs, professor Hugo Brems opende de avond met een

korte lezing over de interne contradictie tussen literatuur en prijskampen. Het ene is een kwestie van belangeloosheid, schoonheid en verbeelding, het andere niet. Brems toonde aan hoe bij de Gouden Uil en de Herman de Coninckprijs de sponsors de normen stellen. Hij pleitte voor de moed om tegendraads te blijven, een literatuur van nuance, twijfel en

dubbelzinnigheid. Met de nodige zelfverheerlijking klasseerde Brems de Babylonprijs in die categorie.

POWERPOINT

Vervolgens werden de winnaars in de categorie poëzie bekend gemaakt. Één: Laura Tack. Twee: Yannick Dangre. Drie: Thomas Wauters. Juffrouw Tack las haar winnende gedichten voor en kon ons overtuigen. Meer poëzie werd voorgedragen door Paul Bogaert, een oud-winnaar van een kleine twee decennia geleden. Zijn aarzelende, bedachtzame gedichten wa-

Filmfirmament |

Millennium: the movie (Men who hate women)

Deze Scandinavische thriller is gebaseerd op de Millenniumtrilogie van de — althans in Scandinavië — razend populaire misdaadauteur Stieg Larsson. "Stieg wie?" horen we u al vragen. Helaas, veel wijzer kunnen we u wat hem betreft niet maken. Afgaande op de film, moet Larsson het vriesbestendige equivalent van Pieter Aspe zijn.

MICHIEL LEEN |

Maken dus deel uit van het verhaal: een rijk geslacht van industriëlen, een met nazi-praktijken bezwadderd verleden, seksueel misbruik door familieleden, persoonsverwisselingen, de Bijbel, you name it...

Alleen is het hoofdpersonage voor één keer geen overjarige bordkartonnen flik, maar een wegens laster veroordeelde journalist, die er uitziet als een kruising tussen Daniel Craig en Frank Bommans uit *Thuis*. Mikael heet hij. Hij krijgt van een stokoude, rijke man de opdracht de verdwijning van zijn nichtje op te lossen, uiteraard tegen een royale vergoeding. Pittig detail: het lieve kind verdween al in 1966. Sindsdien heeft de politie haar tanden stukgebeten op de zaak, zonder veel resultaat. Ook Mikael boekt niet veel vooruitgang, al duurt het een hele poos eer het verhaal op dat punt aanbeldt.

FUCKING ÄMÄL

Enter Lisbeth, een kettingrokende en emotioneel getroubleerde privédetective, die Mikael al van bij het begin van de film volgt. Om één of andere bizarre reden zit het kind opgescheept met een zwaar geperverteerde voogd, wiens seksuele mafkezerij ze betaald zet door de stakker een koekje van eigen deeg te geven. Dit terzijde.

Lisbeth en Mikael vormen een weinig fotogeniek duo maar dankzij Lisbeths talent als hacker komt er eindelijk toch wat schot in de zaak. *Zucht*. Als er één ding is waar wij een hekel aan hebben, dan zijn het computers. Zeker computers die moordzaken oplos-

sen. De steeds grotere gaten in het verhaal worden, naarmate de film vordert, vrolijk dichtgetimmerd door close-ups van nietszeggende menuschermen en frenetiek op willekeurige toetsen meppende vingers. CSI Stockholm, *quo?* Of de goedkoopste deus ex machina die dit digitale tijdsgewricht te bieden heeft. Macbooks, dat wel.

Tussen deze ontwikkeling en de ontknoping wordt de lezer nog vergast op een aantal van de potgerukte ontwikkelingen. De wel erg obligate seksscène tussen Mikael en Lisbeth mag daarvan een absoluut dieptepunt mag heten. Met stip op twee: de manke flashbacks die Lisbeths bizarre en soms ronduit *emo* gedrag moeten verklaren aan de immer verwarde rakende kijker.

Nochtans hoeft dit niet noodzakelijk een slechte film op te leveren, en *Millennium, the Movie* is zeker niet de slechtste leerling van de klas. De haken en ogen waarmee het verhaal aan elkaar hangt, lijken dan wel verdacht veel op die van onze inheemse flikkenfilmproductie, dat neemt niet weg dat *Millennium* bijwijlen op indrukwekkende wijze in beeld gezet is, met een blauwige kleurcorrectie die je bij het aanschouwen van de sneeuwtafereken op het scherm, onwillekeurig mee doet bibberen van de kou. De hele film straalt dezelfde *casual* degelijkheid uit, die we dicht bij huis ook aantreffen in *De Zaak Alzheimer*. Ongetwijfeld zullen de echte Larssonadepten een hele kluiw hebben aan deze film. Voor de minder overtuigden komt de ontknoping, na veel te lang wachten, helaas niet als een opluchting, maar als een te lang uitgesteld genadeschot.

Steekkaart

Regie:Niels Arden Oplev
Cast:Michael Nyqvist, Noomi Rapace, Peter Andersson, Peter Haber
Duur:145 minuten

Release:20 mei 2009

Kort: Een film als een testrit met een Saab: een degelijke eerste indruk, maar na een tijd begint hij te rammelen.

studio
L E U V E N

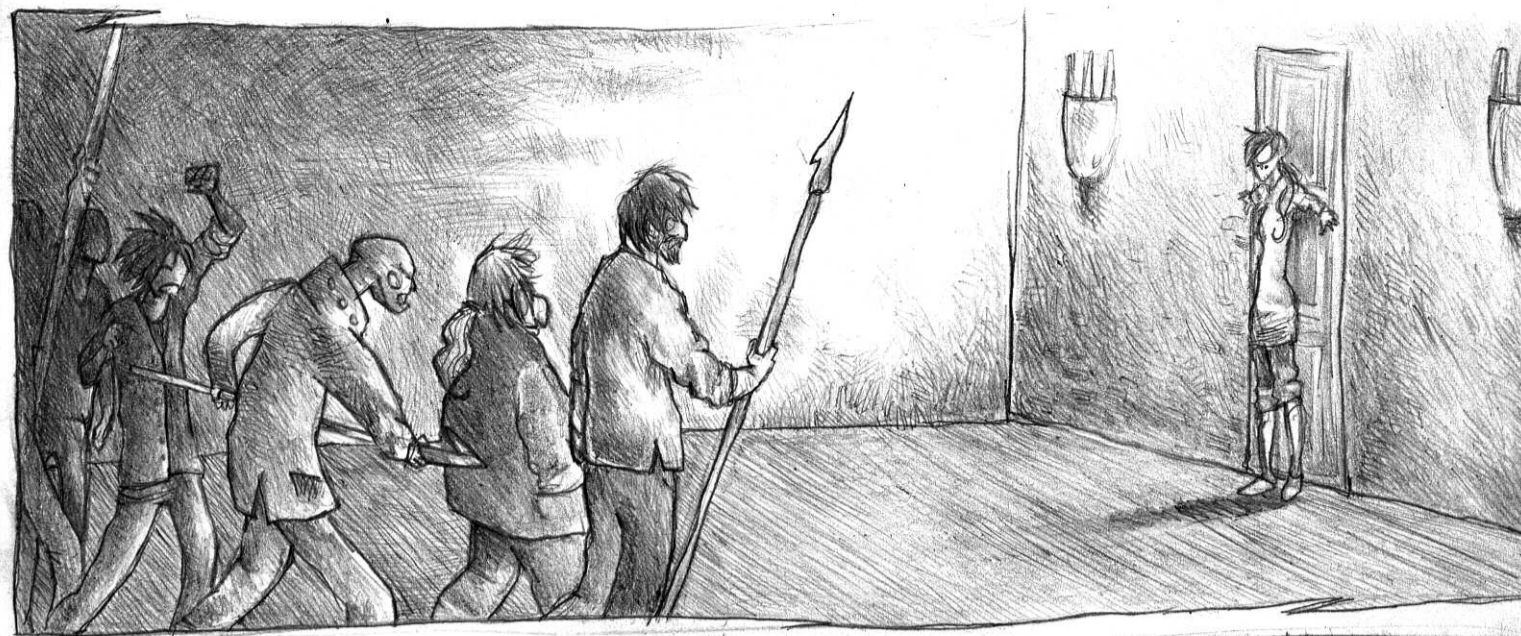
ren niet altijd even toegankelijk maar ze werkten wel. 's Mans gebruik van powerpoint liep wel enigszins in het honderd.

CIRCUS

Ook de winnaars in de categorie proza werden uit de hoge hoed getoverd. Wederom was het Laura Tack die de hoofdschoten had afgevoegd. Plaatsen twee en drie waren respectievelijk voor Jozefien Emsens en Sarah Viane. De avond werd vervolledigd met een portie entertainment. De Mannen Van De Literaire Prijs hadden twee filmpjes

in elkaar gebokst die te zwaar leunden op de absurde traditie sinds *Monty Python's Flying Circus*. Toegegeven: de heren hadden nog anderhalve goede grap bedacht ("openhaardoperatie"). De avond werd afgesloten door een handvol liederen van koor Musicologica. Hoe mooi hun optreden ook was, het was er met de haren bij geslept en dat viel er aan te merken. Zoals gezegd keerden wij met gemengde gevoelens huiswaarts.

Een vervolgverhaal door Elias Gits & Vincent Vanneste

Cultuurkalender |

DINSDAG 19/05

Philippe Geubels

Comedy — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Hitler is dood (verhoren)

Muziektheater — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

WOENSDAG 20/05

Het mannetje met de bolhoed — Het Betoog

Theater — om 20.15u in de Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15 (www.hetbetoog.be)

Needlab — Needcompany

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

DONDERDAG 21/05

Philippe Geubels

Comedy — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Het mannetje met de bolhoed — Het Betoog

Theater — om 20.15u in de Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15 (www.hetbetoog.be)

Hommage Kamiel Vanhole

Voorstelling speciale editie Brakke Grond, stripverhaal en vernissage

Varia — om 19.30u in Bibliotheek Tweebronnen

(www.leuven.be/bibliotheek)

VRIJDAG 22/05

Summerbreak: Daan + Etienne de Crecy

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Het mannetje met de bolhoed — Het Betoog

Theater — om 20.15u in de Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15 (www.hetbetoog.be)

ZATERDAG 23/05

Summerbreak: Jimi Tenor & Kabu Kabu + Stephanie McKay + Selah Sue + Lefto

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Het mannetje met de bolhoed — Het Betoog

Theater — om 20.15u in de Molens van Orshoven, Stapelhuisstraat 15 (www.hetbetoog.be)

DINSDAG 26/05

Ma Dr E — Toneelgroep Ceremonia

Theater — om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Pitié! — Les Ballets C. de la B. / A. Platel & F. Cassol

Dans — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Sunn O))) + Fear Falls Burning

Muziek — om 20u in de Predikherenkerk (www.stuk.be)

DONDERDAG 28/05

STUK Eindfeest

Event — vanaf 20u in STUK (www.stuk.be)

ZATERDAG 30/05

Wereldfeest

Event — eindfeest 30cc vanaf 14u in de Bruul (www.wereldfeest.be)

Kortcultuur |

VETO TRAKTEERT

Het STUK gooit een feestje en dat kan alleen maar goed aflopen! Over de afloop van de vorige edities van het STUK Eindfeest weten wij jammer genoeg niet al te veel meer — daar de roes van vreugde en drank onze geesten heeft vertroebeld — maar wij hebben er desondanks alle vertrouwen in. Op het binnenplein, in de labozaal, in het STUKcafé en in de Ensemblezaal krijgt u heel de nacht diverse tonen tegen uw buis van Eustachius gesedemeterd.

Staan onder andere op het menu: Rudy Bravo, De 7 hoofdplaten, Moony, Seppe Toremans, Klunen, The Mixfitz, Jules X, Djazztec, Addicted Kru, AKS Live ft Selah Sue en Cal&Sikey. Veto geeft drie duotickets weg voor dit niet te missen evenement dat zal plaatsvinden op donderdag 28 mei. Mailen naar traktatie@veto.be. Wij zijn alvast van de partij.

TERRASFILMS

Voor de zevenentwintigste keer organiseert Cinema ZED in juni haar

'terrasfilms'. Iedere maandag, woensdag en vrijdag kan je gratis terecht op het binnenplein van STUK om aldaar te genieten van het zwoele weer, een frisse pint en iedere keer een andere film op groot scherm. Achtereenvolgens passeren *Jamón Jamón*, *The Mist*, *Once*, *Taxi Driver*, *Gangster Stories*, *Good Dick*, *Dear Zachary*, *Hotel Very Welcome*, *Dirty Mind* en *South Park: Imaginationland* de revue.

Alle info op www.cinemazed.be.

WRITE NOW!

De voorrondes van de grootste schrijfwedstrijd in het Nederlandse taalgebied zitten erop. In Leuven vielen Veerle Piette, Kim Van der Perre en Michiel Leen in de prijzen. Op 21 juni zullen 21 finalisten uit Nederland en België strijden om de juryprijs en de publieksprijs. De uitreiking vindt plaats in Rotterdam.

(MO) |

DE ONTKNOPING VAN

DE ONGEMEEN

SPANNENDE STRIP

VINDT U OP PAGINA 18

Aanstormend talent (11): Ricardo G. Candia “Ik wil mijn dromen leven”

Zo nu en dan duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Deze week legden we Ricardo González Candia op de rooster. Deze ‘Leuvense singer-songwriter met Mexicaanse roots’ valt bij mooi weer altijd wel ergens in het straatbeeld te bespeuren. Zijn groep Fugasse woon in februari de Lo Rock Rally en onlangs speelde hij het voorprogramma van Jasper Erkens in Het Depot.

MAUD OEYEN |

Ricardo González Candia: «Ik heb een gitaar gekregen van mijn vader toen ik tien jaar oud was, maar daar besteedde ik toen niet veel aandacht aan. Pas toen ik naar België kwam — op vijftienjarige leeftijd — kreeg ik goesting om muziek te maken. Met het geld van mijn eerste vakantiebaantje kocht ik een gitaar. Ik heb nooit les gevolgd, ik heb mezelf eerst alles geleerd. Als het mooi weer was, ging ik op straat spelen. In het begin trok dat op niet veel, want ik kon nog niet zo goed spelen en zingen.»

Veto: *Hoe ben je dit jaar in het voorprogramma van Jasper Erkens verzeild geraakt?*

González: «Er werd een soort onlinedstrijd georganiseerd. Je moest uitleggen waarom je het

voorprogramma van Jasper wilde spelen. Ik heb toen gezegd dat ik net als hij heel graag akoestisch speel. Hij heeft ondertussen een groep, maar een goed liedje is in mijn ogen een liedje dat enkel met gitaar en stem overeind blijft. Ik vind ook net als hij dat de interactie met het publiek enorm belangrijk is. Je moet je publiek aanvoelen en kunnen bereiken.»

«Ik ken Jasper al twee jaar. Ik leerde hem kennen in Het Depot tijdens een vrije podiumavond. Ik werd omvergeblazen, net als iedereen trouwens. Het was de eerste keer dat we hem hoorden en we wisten meteen dat die jongen heel ver zou geraken. Zo'n talent herken je onmiddellijk. Ik heb hem die avond ook aangesproken, het gesprek ging al snel over Nick Drake en Damien Rice, die we allebei geweldig vinden.

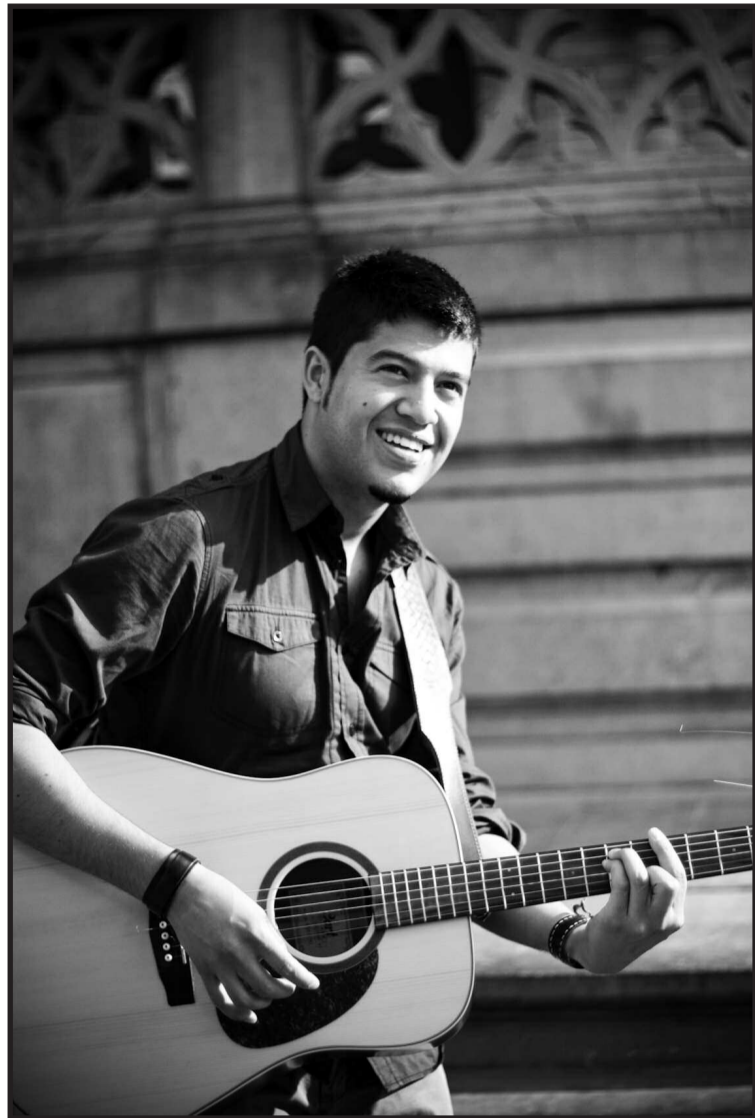
Er was meteen een klik. We werden goed bevriend.»

Veto: *Je hebt ook een groep, Fugasse.*

González: «Ja, de naam komt van het Spaanse woord *fugaz*. Een vallende ster is een *estrella fugaz*. Het is een ster die heel snel gaat, 'volle gas'. Fugasse is vooral stevige rock, ik hou ervan, maar ik blijf toch eerst en vooral een singer-songwriter. Het probleem is dat we momenteel zonder gitarist zitten. Onze geniale gitarist is naar het redelijk bekende groepje Customs, de *artist in residence* van Het Depot. Hij heeft ons moeten achterlaten om zijn eigen dromen waar te maken. Hij heeft gelijk, maar we zitten nu dus zonder geniale gitarist. We blijven zoeken.»

Veto: *Hoe kijk je naar de toekomst?*

González: «Ik ben realistisch. De kans dat je kan leven van muziek, is enorm klein. Ik heb een goede job, die ik kan combineren met muziek — al is dat soms moeilijk. Ik ben gestopt met mijn studies om muziek te kunnen spelen. Mijn beide ouders zijn docenten aan de universiteit, voor hen was het een klap dat ik na twee jaar hogeschool ophield met studeren. Ik wil mijn leven niet dromen, maar mijn dromen leven.»

(CHRISTOPH MEESSEN)

Artforum en FABULEUS organiseerden Prefabfestival Talent ontluikt al op jonge leeftijd

Afgelopen weekend sloegen twee Leuvense kunstorganisaties, fABULEUS en Artforum, de handen in elkaar om zeven producties gemaakt en gespeeld door jongeren aan het publiek te tonen. De Molens van Orshoven waren het decor voor een divers palet aan creatieve erupties.

FILIP TIELENS |

Voor de zesde maal kregen jonge makers de kans om hun zelfgemaakte voorstellingen te tonen aan een publiek. De afgelopen jaren hebben we hier al fantastische, knotsgekke, extreem straffe en originele concepten de revue zien passeren. Enkele daarvan, zoals *Festiviteit* en *Bananen drijven niet*, werden daarna opgepikt door fABULEUS en konden ook op andere plaatsen spelen. Om maar te zeggen, Prefab is een ideale toonplek annex springplank voor wie voor het eerst zijn eigen ideeën in een vorm wil gieten.

COACH

De artiesten, tussen 15 en 25 jaar, staan er niet alleen voor. Ze krijgen ondersteuning van een professionele maker in hun discipline, waarmee ze naar believen kunnen samenwerken. Sommige makers willen graag iemand die af en toe feedback geeft over de richting waar het stuk naartoe gaat, terwijl anderen liever iets intensiever begeleid worden. Voor deze editie waren o.a. Micheal de Cock ('t

Arsenaal), Sandra Delgadillo (Villanella) en Peter Seynaeve (tg Jan) coach van een productie. De begeleiders geven tips over vormgeving en dramaturgie, maar de ideeën komen in elk geval van de jongeren zelf.

DOKTERSJASSEN

Wij zagen drie voorstellingen op het festival. *Parallaxis* is een dansproductie op het kruispunt van hedendaags en hiphop. De twee stijlen staan in het begin ver van elkaar, maar gaandeweg integreren ze en worden de bewegingen uniform. De dansfrasen zijn stuk voor stuk erg straf, waardoor het jammer is dat de structuur van de voorstelling hen hier soms wat in belemmerd. Karine Claassen danst op het eind op woorden in rapvorm uitgesproken door haar collega danseres Sabine Cmelniski. Als publiek verwacht je dat de doktersjassen in het decor nog gebruikt zullen worden, maar dat doen beide dames niet. De dans primeert.

Wij waren compleet ontroerd door het poppentheater van Tina Heylen. Met op de achtergrond een melancholische soundtrack is er de ontmoeting van twee handpoppen, die zo mooi gemaakt zijn dat je ze spontaan een eigen karakter toeschrijft. De picknickscène is grappig en herkenbaar tegelijk. De jongenspop geeuwt en slaat zijn arm heel subtiel om het meisje. De poppen nemen een foto om het moment te vereeuwigen, voordat de jongen zijn biezen pakt en met de noorderzon ver-

Vier Vrijdagen en een Blauwe Maandag “Wie afzakt ziet iets bijzonders”

Opdat Leuven niet helemaal zou doodbloeden tijdens de examens zorgt muziektheatergezelschap Braakland voor een royale portie lawaai. Excuus: muziek. Al zijn we er zeker van dat groepen als Pawlowski, Madensuyu en I-H8 Camera een flinke scheut noise gaan meebrengen. Wij belden voor tekst en uitleg met artistiek leider Adriaan Van Aken.

GEERT JANSSEN |

Veto: *De Woensdagen van weleer zijn vervangen door de Vrijdagen, een paar praktische keuze?*

Adriaan Van Aken: «Er loopt sinds kort een grote productie, *Hitler Is Dood* en heel mei is die op tournee. We hebben voor de vrijdagen gekozen omdat mensen dan iets langer kunnen blijven plakken in de Molens van Orshoven. Het zijn redelijk stevige avonden geworden.»

Veto: *Heeft u zelf een favoriet?*

Van Aken: «Ik kijk zeker uit naar Pawlowski, de opener. Die hebben vorig jaar ook bij ons gestaan. Ik volgde toen een gesprek tussen Rudy Trouvé en Mauro Pawlowski waarbij Rudy aan Mauro zei: “Je moet hier echt eens opnemen.” Waarop Mauro antwoordde: “Ja, maar dan heel eenvoudig voor een live-publiek.” Een hele mooie, op natuurlijke wijze gesloten deal.»

«Verder spreken ook de kleinere dingen mij aan: Gerrit Valckenaers, Liesa Van Der Aa. Dat

zijn geen dingen waar veel mensen voor afzakken maar de mensen die afzakken krijgen iets bijzonders te zien.»

Veto: *Er zijn een paar namen die regelmatig terugkomen, een soort kring van gelijkgezinden?*

Van Aken: «De bedoeling is een concertreeks te organiseren die hard aanleunt bij onze theaterpraktijk. Zodat onze huismuzikanten zelf de gelegenheid hebben om te spelen, met hun eigen projecten en groepen. Ten tweede gaat het effectief om muziek waarmee we ons verwant voelen, door een theatrale factor bijvoorbeeld.»

REPETITIEPROCES

«We kunnen het ons gerust veroorloven dingen te laten terugkomen en te laten doorgroeien. Bijvoorbeeld het optreden van Gerrit Valckenaers. Dat heeft hij vorig jaar voor de eerste keer gedaan. Dit jaar doen we dat opnieuw met nieuw materiaal en we gaan het ook opnemen.»

«Het beste voorbeeld blijft Prima Donkey die een halve week bij ons komen repeteren en op het einde een volledig nieuwe set gaan hebben. Een ander voorbeeld is DAAU, die een tijdje hebben stilgelegd. Hun eerste greep nieuw materiaal komen ze bij ons brengen. Dat zijn dingen die bij ons kunnen: projectmatige dingen, een repetitieproces. En het zijn ook gewoon goede optredens.»

Veto: *Wat brengt de toekomst nog voor Braakland?*

Van Aken: «Het eerstvolgende project is de muziektheaterproductie *Gevoelige Mensen*. De première ervan is eind september maar we maken van de Vrijdagen gebruik om al een ferm, goed afgewerkt stuk uit te testen. Verder doen we een stadsproject met Sara Vertongen dat niet buiten Leuven zal komen. Het draait rond mondelinge geschiedenis en kadert in een project dat uitgaat van het Lemmensinstituut. Verder is het kijken wat de verhuis oplevert. We verhuizen tijdelijk naar de andere kant van de Vaartkom, naar het oude stadsmagazijn, omdat de Molens worden opgeknapt.»

www.braakland.be

dwijnt. Het meisje blijft alleen achter en wordt zo wanhopig dat ze haar benen afzaagt. *En lang en gelukkig* is een parabel over de universele liefde, met prachtige visuele trucjes. Ooit al eens gedraaid aan een ondersteboven gewaaide paraplu, en er dan sneeuwvlokjes uit zien dwarrelen?

ORGANENORIGAMI

Freek Mariën bewerkte in het

kader van zijn bachelorproef drama aan het conservatorium *Othello* van Shakespeare. Het begin van *Iago* is beeldend erg knap, waarbij er in spiegelschrift op de achterwand wordt geschreven. Over de vertolking zijn we iets minder enthousiast, al waren bepaalde metaforen wel raak gekozen. Het binnenste van de jongeman, die alle rollen uit de tragedie vertolkt, ligt in de knoop. Dat hoeft

voor ons niet uitgebeeld te worden met touwen, een beeldende omschrijving als *organenorigami* of een *repetitie van het niets* had ons al geraakt.

Volgend jaar gaat Artforum voor dit festival ook extra aandacht schenken aan architectuur en literatuur. Wij zijn heel erg benieuwd welke pareltjes dat gaat opleveren.

De wereld volgens Gijs Witdouck

“Een platte schlager over wassen beelden”

Hij is een spilfiguur van de Gentse alternatieve muziekscène maar het begon allemaal in zijn Leuvense studententijd. Gijs Witdouck: germanist, gitarist, vocalist maar bovenal drummer. He hits things for a living.

GEERT JANSSEN |

Veto: In 2007 won u met the Vintage Russian Boys het Interfa-cultair Songfestival. Een week later vielen jullie uit elkaar. Waar liep het mis?

Gijs Witdouck: «Het liep niet mis. De groep was opgericht als gelegenheids-supergroep om dat wedstrijdje even te gaan winnen. Ik had de beste muzikanten van Leuven samengebracht, zodat nauwelijks opviel hoe slecht ik zelf was. We hebben de week na de zege nog één optredentje gegeven in een overvolle kelder, maar toen is iedereen teruggekeerd naar zijn eigen projecten. Veel te drukke agenda's allemaal.»

Veto: Hoe lang speelt u al muziek?

Witdouck: «Een jaar of zes, geloof ik. Een late roeping. Thuis heb ik altijd naar Radio 2 moeten luisteren. Via een gabberperiode en een skaterperiode heb ik uiteindelijk ontdekt dat er ook mensen plezier beleven aan muziek maken. Dus toen wou ik dat ook. Vooral omdat ik geen echte job wou. Blijkt dat toch lelijk tegen te vallen.»

GRENZEN

Veto: Wat zijn uw voornaamste invloeden?

Witdouck: «Uiteraard is er Kickass Records dat mij met een uitgebreide catalogus aan vernieuwende folkrock en typische jaren tachtig free jazz constant aanzet

om grenzen af te tasten. Daarnaast hou ik ook heel erg van Kyuss, Radiohead, Mastodon en The Mars Volta.»

Veto: Uw huidige groep, the Nogoodnicks, heeft onlangs zijn gitarist verloren.

Witdouck: «The Nogoodnicks zijn aan wat herstructureren bezig sinds Thomas (Eeckhaudt, gitarist, eerder bij the Vintage Russian Boys, red.) ervoor heeft gekozen om zich terug te trekken om een boek te schrijven over de invloed van de elektrische gitaar op het westerse ideaalbeeld van de man. Momenteel ben ik zelf bezig met het schrijven van nieuwe nummers, samen met de gebroeders Bostyn (bassist en gitarist, red.) en we hopen tegen begin juli voldoende materiaal te hebben om grondige audities te kunnen organiseren voor een nieuwe partner in audiophonic crime.»

MOLENS

Veto: U bent ook aan een soloproject bezig onder de naam Little Boy, wat moeten we ons daarbij voorstellen?

“De invloed van de elektrische gitaar op het westerse ideaalbeeld van de man”

Witdouck: «Little Boy wordt een soort vergaarbak voor de naïeve liedjes die ik schrijf. Zo komen er op het debuut een huppelende meezinger over nihilisme en een platte schlager over wassen beelden. Ik heb overigens al een label gevonden dat die plaat zal uitbrengen: Jerk Hard or Die records.»

Veto: Wat is uw mooiste muzikale herinnering aan Leuven?

Witdouck: «Ooit ben ik met de dichter Geert Simonis naar een kleinschalig optredentje van

Pawlowski geweest in de molens van Orshoven. Ik denk dat dat het beste optreden was dat ik ooit in Leuven heb gezien. Die komen naar verluidt binnenkort nog eens spelen en ik zal er zeker bij zijn.»

www.myspace.com/thenogoodnicks

(JOACHIM BECKERS)

Onder de toga (21): Ching Lin Pang

“Tafelen met moeder en dochter”

Elke week legt een professor zijn toga af en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer Veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week vertelt Ching Lin Pang, cultureel antropologe aan de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen, meer over de manier waarop culturele diversiteit aantrekkelijk kan ingevuld worden.

AN MOERENHOUT |

Ching Lin Pang: «Mijn liefde voor cultuur en culturele ontmoetingen is de reden waarom ik een antropologe ben. Ik ben lid van de ad hoc beoordelingscommissie immaterieel erfgoed. De bedoeling is om het aanwezige immaterieel cultureel erfgoed in Vlaanderen te behouden en te bewaren. Dat omhelst onder meer gewoonten en gebruiken die dreigen te verdwijnen in een bepaalde streek. Het is eigenlijk volkskunde, maar in een nieuw kleedje gestoken. Ik ben gevraagd om het aspect 'diversiteit' van cultureel erfgoed in de kijker te zetten en uit te werken.»

MAANFEEST

Veto: Op welke manier zou een stad het immaterieel erfgoed kunnen of moeten benaderen?

Pang: «Immaterieel erfgoed gaat in de eerste plaats over lokale gebruiken en gewoontes. Aangezien de

Vlaamse maatschappij alsmear meer divers wordt, is het misschien geen gek idee om ook te kijken naar de culturele 'meerwaarde' van minderheden in het dagdagelijkse leven, al dan niet in de stedelijke context. Het zou interessant kunnen zijn indien steden de kracht inzien van cultureel diverse minderhedenbuurten en deze integreren in het algemene stadsbeleid. Minderheden maken integraal deel uit van de hedendaagse stadsdynamiek en -ontwikkelingen. Hoewel minderhedenbuurten doorgaans als probleembuurten worden ervaren, zijn er goede praktijkvoorbeelden uit het buitenland. In Nederland bijvoorbeeld doet het IMES (Instituut voor Migratie en Etnische Studies) aan de Universiteit van Amsterdam al geruime tijd beleidsvoorbereidend onderzoek naar de kracht van minderhedenbuurten als plaatsen van toerisme en vermaak.»

«Ook in België begint deze ontwikkeling door te sijpelen. Zo zien we

dat Antwerpen op dit vlak een zekere voortrekkersrol op zich heeft genomen. De stad heeft de laatste jaren onder andere ruime aandacht besteed aan de probleemwijk Antwerpen Noord. Minderhedenorganisaties die een vestiging hebben in deze probleemwijken worden ondersteund in hun culturele activiteiten. Zo worden er regelmatig grootschalige feesten en sportactiviteiten georganiseerd die openstaan voor het grote publiek, zoals Chinees Nieuwjaar, het Maanfeest en het verjaardagsfeest van de Boeddha. Er is ook een jaarlijks Afrikaans filmfestival en tal van andere activiteiten. Dergelijke feesten laten de publieke ruimte in deze buurt opnieuw leven.»

KOOKBOEK

Veto: Bemerkt u op andere plaatsen in de samenleving een kruisbestuiving tussen verschillende culturen?

Pang: «Naast prestigieuze evenementen zoals Europalia China, is eten bij uitstek het bindmiddel van mensen en culturen. Eten is niet louter een fysische behoefte maar bovenal een cultureel en sociaal gegeven. Het is een uitstekende intercultureel communicatiemiddel, dat mensen en culturen dichter bij elkaar brengt.»

STUK, Het Depot en 30CC sluiten het cultuurjaar af Feestend ten onder

Het jaar loopt ten einde. Je merkte het wellicht al aan de weemoed waarmee je de laatste Veto aan het doorbladeren bent. Niet enkel studenten pakken volgende week hun biezen om thuis te gaan blokken en de laatste rechte lijn naar de examens in te zetten, ook de grote Leuvense culturele trekpleisters sluiten binnenkort het jaar af. Het eindfeest in STUK, Summerbreak in Het Depot of het Wereldfeest van 30CC: keuze te over voor wie nog een allerlaatste keer de culturele geneugten van onze studentenstad wil opsnuiven.

HERLINDE HIELE |

Bijna is het zover. Bijna gaan de blok en absolute afzondering een bruusk einde maken aan een jaar vol bruisend studentenleven. Bijna wordt Leuven weer een treurig gehucht met eenzame straten. Bijna zullen we met z'n allen weer blij zijn met een welverdiende Facebook-pauze en voldoende nachtrust. Voor het zover is, zijn er gelukkig nog enkele uitgelezen kansen om een allerlaatste feestje te bouwen.

SUMMERBREAK

Het Depot is de eerste in het rijtje om het cultuurjaar in schoonheid af te sluiten. Op 22 mei kan je er terecht voor Summerbreak, waar klinkende namen hun opwachting maken. Customs, de allereerste Artist in Residence (een soort huismuzikant) van Het Depot en bekend van hun single Rex mogen de aftrap geven, gevolgd door Daan en een afterparty met de Franse dj Etienne de Crécy. Voor de impulsieve beslis-sers onder ons: het concert van Daan is helaas al uitverkocht, de afterparty nog niet.

Op 28 mei biedt STUK dan weer soelaas. Voor zij die dit jaar nog geen gebruik maakten van

hun cultuurkaart en zich daar al in lichte mate schuldig over begonnen voelen: het moment is daar! In de verschillende zalen zijn er concerten van onder andere Moony, Klunen, Addicted Kru, Selah Sue en Cal&Sikey, afgewisseld met komische shows van Rudy Bravo en Seppe Toremans. In het STUKcafé vindt voor de gelegenheid een heuse fuif plaats. Diep die cultuurkaart dus maar terug op, want dit alles is volledig gratis voor wie er een heeft.

KLEZMER

Voor wie op zaterdag 30 mei nog steeds in Leuven zit, is het Wereldfeest van 30CC misschien een idee. Voor dit festijn hoeft je helemaal geen slaap te laten en je kan de volgende dag weer fris en monter verder blokken. Het start immers om 14u en rond middernacht zouden de laatste feestgangers huiswaarts moeten keren. Op de affiche prijken onder andere Los Callejeros uit Leuven, het Orchestra Baobab uit Senegal en het OgneOpasno Orchestra uit Moskou. Ook voor wie bij het horen van deze namen niet meteen een belletje gaat rinkelen is het misschien interessant om toch eens naar de Bruul af te zakken. Al was het maar om te leren wat een Peruaanse cajon, een conga, een accordeon vallenato, mbalax, guajira en klezmer nu weeral zijn.

Wie bij het lezen van al dat moois nog steeds liever achter zijn bureautje blijft zitten om verder cursussen te onderlijnen of in een ultieme wanhoopspoging nog aan zijn thesis te beginnen, geven we graag nog even een citaat van Selma Lagerlöf, winnares van de Nobelprijs voor Literatuur, mee: "Cultuur is wat er overblijft als je alles bent vergeten wat je hebt geleerd." Zeg niet dat je het niet wist. Wij gaan alvast liever feestend ten onder.

KULEUGEN

Maandag 18 mei 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 25 — www.kuleuven.be

Beste student,

De infosessie 'verder studeren in Mexico' van donderdag 23 april is omwille van onvoorziene omstandigheden niet kunnen doorgaan.

De presentaties van de sprekers staan op de website:
<http://www.kuleuven.be/studenten/buitenland/studeren/mexico.html>.

Informatieve folders over het Mexicaanse beurzenprogramma zijn thans verkrijgbaar bij de Dienst Studietoelagen.

Met vriendelijke groeten,

Greet Van de Vyver
Study Abroad Advisor
www.kuleuven.be

Waer is Wallie?

In het rectoraat

Zomerspelen voor wie de zoo maar niets vindt

De olifant wil met zijn slurfje bij de neus nemen. Help hem snel!

Freddy

door Sh3L14C

Help! We worden aangevallen!

Snel, een vermomming

FLOMP

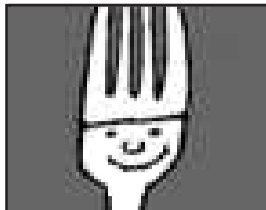
Hehe, tetten.

Op humor komt geen slijt, al zijn wij beperkt in de tijd. We gaan er tussenuit voor een maand of vier, maar daarna schenken we u nog veel plezier. We bedanken de trouwe lezers,

de Kuleuven redactie

www.shellac.be

Menu van de week

in Alma 1-2-3

19 - 23 mei 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Dronken zwijntje	4,90
Italiaanse kipfilet met Siciliaanse saus	3,90
Paprikaburger met courgetteblokjes A2+A3	2,60
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,60/3,00
Steak met groenten A3	4,50
Tex Mex vegetarisch	4,90
Steak met groenten en saus A2	4,90

woensdag

1/2e kip met saus en garnituur A2	4,90
Groentenmousaka met aardappelschijfjes	3,90
Kippenbil met appelmoes	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,50
Koninginnenhapje	3,40
Lasagne al forno	4,50
Rundsstoofvlees uit de Camargue	4,90
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90

donderdag

Brocolitaart met slaatje A2	4,90
Cannelloni A2	4,50
Heekfilet met blanke botersaus A2	4,50
Spaghetti bolognaise A2	2,60/3,00

vrijdag

Boerenworst met Carbonara puree A2+A3	2,60
Groentennuggets met spinazie in boter A2+A3	3,90
Kippenlapje met broccoli en Orloffsaus A2+A3	4,50

zaterdag

Brocolitaart met slaatje A2	4,90
Heekfilet met blanke botersaus A2	4,50
Hertoginnenkrokant met erwten en worteltjes A2	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

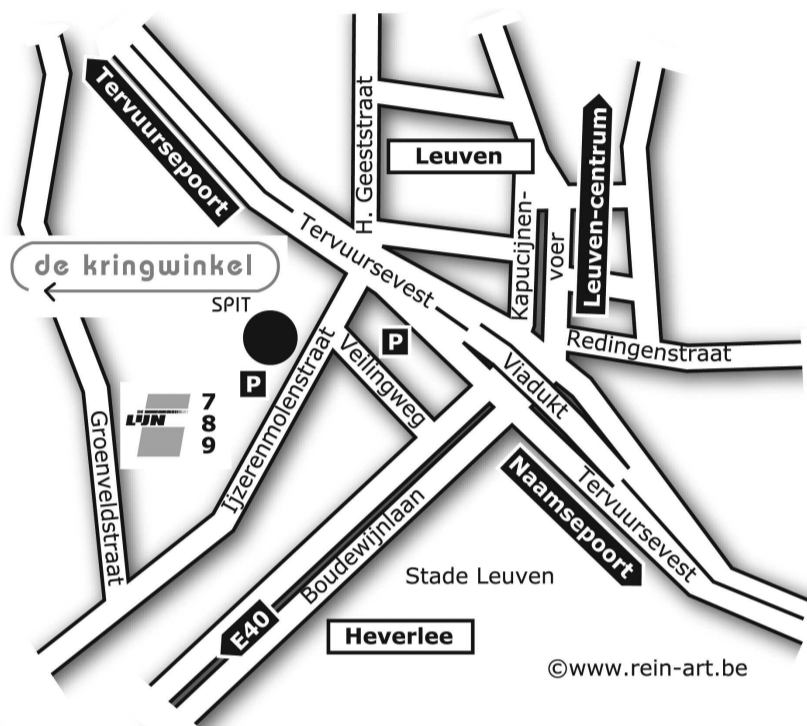
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

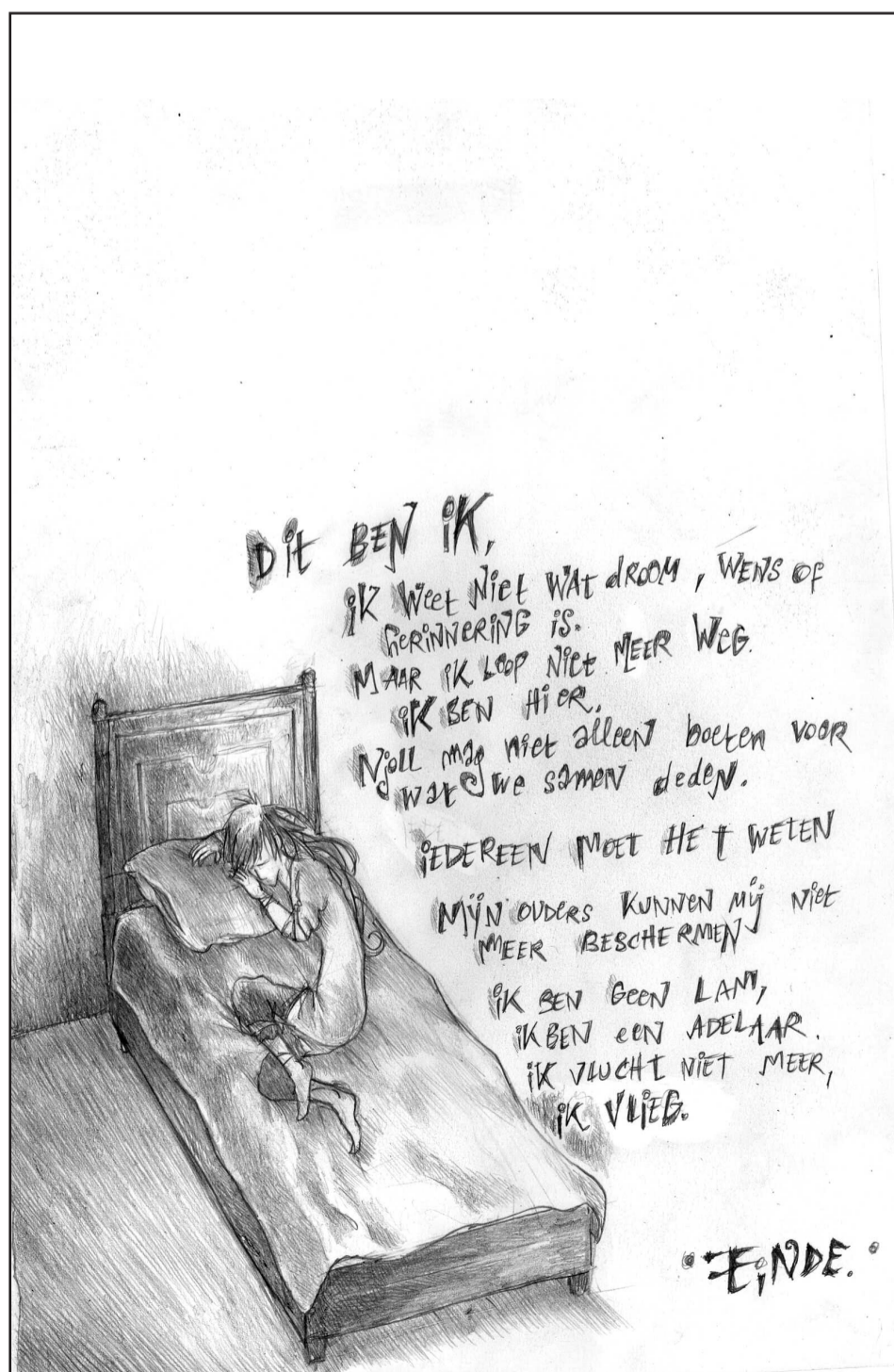
Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 25
Maandag - 18 mei 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Ken 'Tindemans' Lambrechts

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Dehaene' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'de Smet de Naeyer' Oeyen, Els 'Jaspar' Dehaen, Christine 'Eyskens' Laureys, Eric 'Eyskens' Laureys & Roel 'Letermé' Moeurs

Medewerkers deze week:

Jeroen 'Angela Merkel' Baert, Joachim 'Martens' Beckers, Pieterjan 'Delacroix' Bonne, Ruben 'de Theux de Meylandt' Bruynooghe, Jeroen 'Verhofstadt' Deblaere, Tom 'Van Rompuy' Demeyer, Elke 'Malou' Desanghere, Jonas 'Sarko' Donvil, Elias 'Leburton' Gits, Maarten 'Vanden Boeynants' Goethals, Geert 'Van Acker' Janssen, Frederik 'Prodi' Herregods, Herlinde 'Surllet de Chokier' Hiele, Simon 'Vandenpeereboom' Horsten, Michiel 'Spaak' Leen, An 'Van de Vijvre' Moerenhout, Ide 'de Brouqueville' Smets, Andrew 'de Decker' Snowball, Filip 'Obama' Tielens, Kris 'de Sauvage' Vanelderen, Bo 'Poulet' Vanluchene, Vincent 'Van Houtte' Vanneste, Matthias 'Van Zeeland' Vandenborre, Xavier 'Vervenne for president' Vankeirsbulck, Stephanie 'Mobotu' Verbeke.

Cartoons:

Negu, Elias & Sh3Ll4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lambrechts, Christoph Meeussen, Roel Moeurs, Jeroen Deblaere, Herlinde Hiele

Eindredactie:

Joachim Beckers & Roel Moeurs

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (premiers & presidenten, tekst, foto, layout,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Veto was dit jaar | (waarvoor erg veel dank!)

REDACTIE

Ken Lambrechts
Christoph Meeussen
Maud Oeyen
Els Dehaen
Ruben Bruynooghe
Eric Laureys
Christine Laureys
Roel Moers

MEDEWERKERS

Jeroen Baert
Pieterjan Bonne
Jurgen D' Ours
Lisa Develtere
Hans Vandenabeele
Stephanie Verbeken
Joachim Beckers
Elke Desanghere
Sara Michaux
Nele Bruynooghe
Frederik Herregods
Pieter Fannes
Silke Loomans
Jeroen Deblaere
Elisabeth De Schutter
Bet Bosselaers
Fabian van Hoorne
An Moerenhout

Vincent Vanneste
Elias Gits
Thibaut Lepouttre
Matthias van den Borre
Ilse Dewitte
Gaetan Dierickx
Maarten Goethals
Simon Horsten
Kris Vanelderen
Shania Verstappen
Liesbet Coolen
Tatiana De Wée
Ward Neyrinck
Thomas Buysens
Pieter Schroeders
Tom Demeyer
Andrew Snowball
Sebastiaan Holsslag
Kim Vande Perre
Pieter Declercq
Bram Vanoirbeek
Isabelle Geeraerts
Caroline Defraigne
Fien Vuylsteke
Natalie Hoes
Filip Tielens
Geert Janssen
Michiel Leen
Ide Smets

Tom Vanbroussegem
Bo Vanluchene
Kristof Muylaert
Jonas Donvil
Jeffrey Dirix
Sander Raeymaekers
Jelle Dehaen
Wouter Dhaese
Philip Gallasz
Aleydis Nissen
Herlinde Hiele
Ruben Vermeersch
Martijn Sermeus
Vincent Fobelets
Xavier Vankeirsbulck
Fara Elsen
Karolien De Turck
Eline Van Elderen
Wim Dehaen
Arne Janssen
Shellac
Rémy Amkreutz
Bert Boogaerts
Eszter Riko
Karolien De Turck
Liesbeth Ronsmans
Delphine Maes
Cara Tettelin
Matthias Adriaensen

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Minisudoku |

	2				4			
						2		1
						9		
9	6		8					1
	5	7	2	4	1	6	3	
	4				3		7	8
		8						
4		2						
			5					2

Oplossing |

1	2	5	3	9	4	7	8	6
3	7	9	6	8	5	2	4	1
6	8	4	1	7	2	9	5	3
9	6	3	8	5	7	4	1	2
8	5	7	2	4	1	6	3	9
2	4	1	9	6	3	5	7	8
5	1	8	4	2	6	3	9	7
4	3	2	7	1	9	8	6	5
7	9	6	5	3	8	1	2	4

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Veto wenst al haar lezers veel succes tijdens de examens en een deugddoende maar vooral lange vakantie toe. Tot in september!

Wij tikken met plezier al uw werkjes.
Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

“Acteurs hebben veel minder remmingen”

Momenteel staat hij op de planken met ‘Hitler is dood’, een productie van ‘t ARSENAAL & Braakland/Zhebuilding. Daarnaast loopt hij rond op de set van ‘Zone Stad’, werkt hij aan een productie rond Karel Goeyvaerts en leest hij een aantal hoorspelen voor kinderen in. Warre Borgmans heeft op artistiek vlak duizend poten, al kan hij met geen enkel ervan koken, plafonds steken of schilderen. Praten over politiek, acteren en de wederzijdse aantrekkingskracht met zijn medespelster kan hij wel. Uitvoerig, zelfs.

JEROEN DEBLAERE & HERLINDE HIELE |

Veto: Het valt op dat u de zware materie uit ‘Hitler is dood’ toch met een kwinkslag probeert te brengen.

Borgmans: «Dat is een van mijn rollen (hij speelt er twee, red.) die zich daar een beetje toe leent. Het gaat toch om een vrij zware thematiek die voor mij nog steeds actueel is. Enkele jaren geleden was er een documentaire over de Seefhoek in Antwerpen. Daar zitten ook mensen in de volkscafés en die klagen dan over Marokkanen. Feiten herhalen zich, er zijn nog altijd mensen die nog niet zo heel lang geleden geen allochtone werknemers in dienst wilden nemen omdat de mensen dat niet graag zouden hebben. Goed, dat zijn nu maar vertakkingen maar dat leeft heel erg. Dat leeft ook in mij, ik moet dat erkennen. Als je focust op de inhoud van dit stuk, ben ik ervan overtuigd dat de situatie toen heel moeilijk was en dat je de mensen die meededen met Hitler niet zomaar kan veroordelen. Het is complexer dan dat. Het was ofwel doodgeschoten worden, of gemarteld of ‘t een of ‘t ander. Allé, zie naar Irak.»

«Maar dus over die kwinkslag. Ja, die tekst leent er zich wel een beetje toe. Het is ook goed dat de toeschouwer na al die ernst ook eventjes. Ik zal niet zeggen voor te lachen, maar dat er ook eventjes iets lichts in zit. Die grens is natuurlijk smal hé, wanneer is iets gewoon om te lachen? Het zijn gevaarlijke uitspraken. Het feit is dat iedereen in jodenmoppen of in racistische moppen geïnteresseerd is. Allez, geïnteresseerd. Ge moet daar mee lachen. Zo lang dat allemaal ongevaarlijk is en zo lang we ook met onszelf kunnen lachen is dat geen probleem. Maar ik denk dat je ook heel ernstige materie, ik zal niet zeggen op een komische manier, maar wel op een lichte manier verteerbaar kan maken. Wij als acteurs zijn er al aan gewend maar in dit stuk krijgt de toeschouwer veel informatie en dat is niet eenvoudig om mee om te gaan.»

MESSEN

Veto: U speelde ook mee in ‘Armandus de Zoveelste’, een stuk voor kinderen. Dat gaat ook al over politiek.

Borgmans: «Goh ja, dat gaat over een koning, over een minister. Is dat politiek? Het is niet dat ik speciaal politiek getinte stukken kies. Politiek interesseert mij zoals de andere dingen van het leven mij interesseren. Ik ben zelf niet politiek actief of

“Ik kan geen plafonds steken of schilderen of koken: ik móet toneel spelen”

zo, maar politiek is wel echt een portret van hoe wij met elkaar omgaan. Op een ander niveau misschien en misschien ook wat karikaturler. Als ik politici zie bekvechten om hun gelijk te halen dan denk ik altijd “Julie zouden beter moeten weten.” Dat zit

in heel simpele dingen: elkaar laten uitspreken bijvoorbeeld. Die spelletjes die gespeeld worden, die hard tegen hard gaan, met getrokken messen tegenover elkaar staan. Dat zal dus des mensen zijn zeker? Ik maak de bedenking die iedere burger maakt: “Waar houden ze zich toch mee bezig?” of “Zouden ze niet beter luisteren naar elkaar en de goede dingen bij elkaar naar boven brengen?” Zeker nu in de verkiezingsstrijd is het weer vechten en elkaar proberen afmaken. Dat vind ik nogal onnozel maar het spel moet zichtbaar zo gespeeld worden.»

Veto: U maakt ook hoorspelen voor kinderen.

een rustige dag.»

«Ik vind het leuk om die dingen te doen: dat is mijn taak in het leven. Ik kan geen plafonds steken of schilderen. Koken kan ik ook niet. Dus ik moet toneel spelen.»

Veto: Wat zit er nog allemaal aan te komen?

Borgmans: «Goh, ik kan niets afwijzen, hé. Ik ga binnenkort in de opera werken, de opera van Antwerpen en Amsterdam gaan daar een productie doen voor het Holland Festival. Dat is ook weer iets dat ik niet ken. Het is een heel vreemd werk van Karel Goeyvaerts, een Vlaamse componist die hedendaagse klassieke muziek schreef. Iets heel vreemds. Dat doe ik dus echt uit nieuwsgierigheid, ik wil dat dan leren kennen en zo’n voorstelling is een manier om er eens helemaal in te duiken.»

GRIMM

«Er komt ook een nieuwe telenovelle, na *LouisLouise*, die *David* heet. Daar ga ik ook een rol in spelen. Het is een soort sprookje, weer een totaal

jaar. Het is dus echt heel stom geweest om daar mee te stoppen. Veel mensen kennen Kulderzipken en weten dat nog en dat was ook heel leuk om te doen. Zo’n dingen worden echt te weinig gedaan. Neem nu

«Daarbij komt dat ik graag dingen creëer, ik doe graag iets nieuws, iets dat nog niet bestaat. Ik heb al veel gespeeld, ik ben al 53 jaar dus ik speel al bijna 30 jaar toneel. Soms ben ik het ook heel moe hoor.

“Wij doen dingen met elkaar die je normaal niet op de werkvloer doet”

bijvoorbeeld die films van Blinker, daar speel ik ook in mee. Ik wil daar ook niet hoog mee oplopen maar er worden te weinig jeugdfilms gemaakt. Een goede jeugdfilm, een avontuur voor kinderen, dat ze spannend vinden, wordt in Vlaanderen niet gemaakt. In Nederland heb je dan nog *Kruistocht In Spijkerbroek*. Daarom vind ik dat plezant om te doen. Blinker is wat het is, maar het is wel een verhaaltje dat puur wordt verteld, meer pretendeert dat ook niet te zijn. In die zin vind ik dat

Dit stuk ook, ik kan u verzekeren, dat is elke dag. Dat is geen bandwerk en dat is nog altijd plezierig, maar het gaat niet vanzelf. Ik hou wel van uitdagingen, al zal ik daar meteen een kanttekening bij plaatsen. Ik ga niet alleen op reis naar Mexico of ik ga geen muren beklimmen, zo’n dingen doe ik allemaal niet.»

Veto: Er staat een filmpje op Youtube waarin u zegt over uw medespelster Janne Desmet: “Er is een wederzijdse lichamelijke aantrekkingskracht.” Weet uw vrouw dat?

(CHRISTOPH MEERSEN)

Borgmans: «Ja, verschillende. We hebben er zo drie opgenomen en zijn nu met een vierde bezig.»

Veto: Waar vindt u die tijd?

Borgmans: «Zo’n sprookje inlezen is eigenlijk maar één namiddag werk. Ik lees dat natuurlijk wel eens op voorhand maar dat wordt altijd in korte stukjes opgenomen. Mijn dag vandaag zag bijvoorbeeld zo uit: vanmorgen ben ik de Neder-

onmogelijk verhaal (*lacht*). Het gaat over iemand die zoals Mowgli is opgegroeid op een eiland en die dan in de bewoonde wereld terecht komt. Dat soort dingen allemaal.»

Veto: Waarom heeft u toegezegd om mee te werken aan *David*?

Borgmans: «Omdat ze heel lang gezaagd hebben (*lacht*). Oorspronkelijk had ik nee gezegd, maar *David* geeft mij ook — en dat is ook niet onbelangrijk — werkzekerheid voor de tweede helft van het seizoen volgend jaar. Dat is maar één dag per week draaien en dan kan ik daarnaast nog allerlei andere dingen doen. De cast is ook wel leuk, Katelijne Verbeke speelt mijn vrouw en met haar werk ik heel graag samen.»

Veto: Wij herinneren ons u nog steeds als een van de gebroeders Grimm in *Kulderzipken*.

Borgmans: «Oh ja, dat is een heel leuke herinnering. Ik vind het nog altijd spijtig, en ik niet alleen, dat ze daar na twee seizoenen mee gestopt zijn. Hugo (*Matthysen, die de reeks schreef, red.*) had nog stof voor twee

plezant om daaraan mee te werken.»

REMMINGEN

Veto: U heeft een aantal keer het woord *nieuwsgierigheid* laten vallen.

Borgmans: «Ik heb een trauma opgelopen toen ik naar school moest. Ik ging helemaal niet graag naar school. Het interesseerde mij al die jaren ook echt geen bal, ik heb daar tegen mijn goesting gezeten. Ik wil ook absoluut nooit meer naar school. Ooit heb ik een cursus gevolgd waar ik opnieuw in de banken moest zitten en dat ging echt niet meer. Maar ik weet niet veel en ik lees niet echt heel graag, ik zit niet graag met een boek in een hoekje te lezen. Hoe moet ik dan dingen leren kennen? Door met andere mensen te praten. In dat opzicht heb ik ook wel een leuk vak, waarmee ik in veel situaties verzeild raak waar normale mensen nooit in terecht komen en leer ik dingen die ik anders normaal nooit te weten zou komen. Op de een of andere manier ben ik dus blijbaar toch leergierig.»

Borgmans: «Ja, dat weet ik niet, dat zal wel zeker? Dat was een *mopke*. Er wordt heel veel over seks gesproken, zoals in elk ander milieu denk ik. Er worden daar heel veel grapjes over gemaakt. Ik denk echt dat dat overal is, het enige verschil is dat acteurs minder remmingen hebben. Ik kan mij vergissen maar mijn ervaring is in elk geval dat bij andere mensen die remmingen verdwijnen wanneer ze twee of drie glazen gedronken hebben en dan is het o-ve-ral, o-ve-ral, echt o-ve-ral (*met nadruk*) hetzelfde. Ik vind dat ook niet abnormaal, dat zijn onderliggende broeierige driften en gevoelens en lusten en verzuchtingen. Ons vak is gewoon — wij moeten ook dingen doen die je normaal met elkaar op de werkvloer niet doet hé. Dat hoort erbij, daar is niets wereldschokkends aan. Seks broeit bij iedereen, dat is geen verwijt maar een vaststelling.»

Veto: We zullen er eens over nadenken.